Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 512
Marți 24 martie 1959

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Timpul prielnic trebuie folosit din plin pentru executarea lucrărilor agricole

Au terminat însămînțarea culturilor din epoca I

Harnicii colectiviști din gospodăria agricolă colectivă „Progresul" din comuna Făcăeni, raionul Fetești, regiunea Constanța, folosind din plin timpul prielnic și forțele de muncă, au reușit ca în termen de 10 zile să însămînțeze în mustul zăpezii toate culturile din epoca I: 60 ha. cu orz de primăvară, 90 hectare cu ovăz, 50 ha. cu sfeclă de zahăr, 220 ha. cu floarea-soarelui, 5 ha. cu coreandru și 5 ha. cu lucernă. In urma rezultatelor bune obținute în anul 1958, colectiviștii au mărit suprafața cultivată cu floarea-soarelui cu 40 de ha., la sfecla de zahăr cu 20 ha. și la orez cu 30 ha. și au planificat să obțină de pe fiecare hectar 1.400 kg. floarea-soarelui, 20.000 kg. sfeclă de zahăr și 3.000 kg. orez.

S-au evidențiat în muncile agricole de primăvară colectiviștii Stancu Gheorghe, Marin Gheorghe, Cățeloiu Ion, Socariciu Nicolae și alții.

★

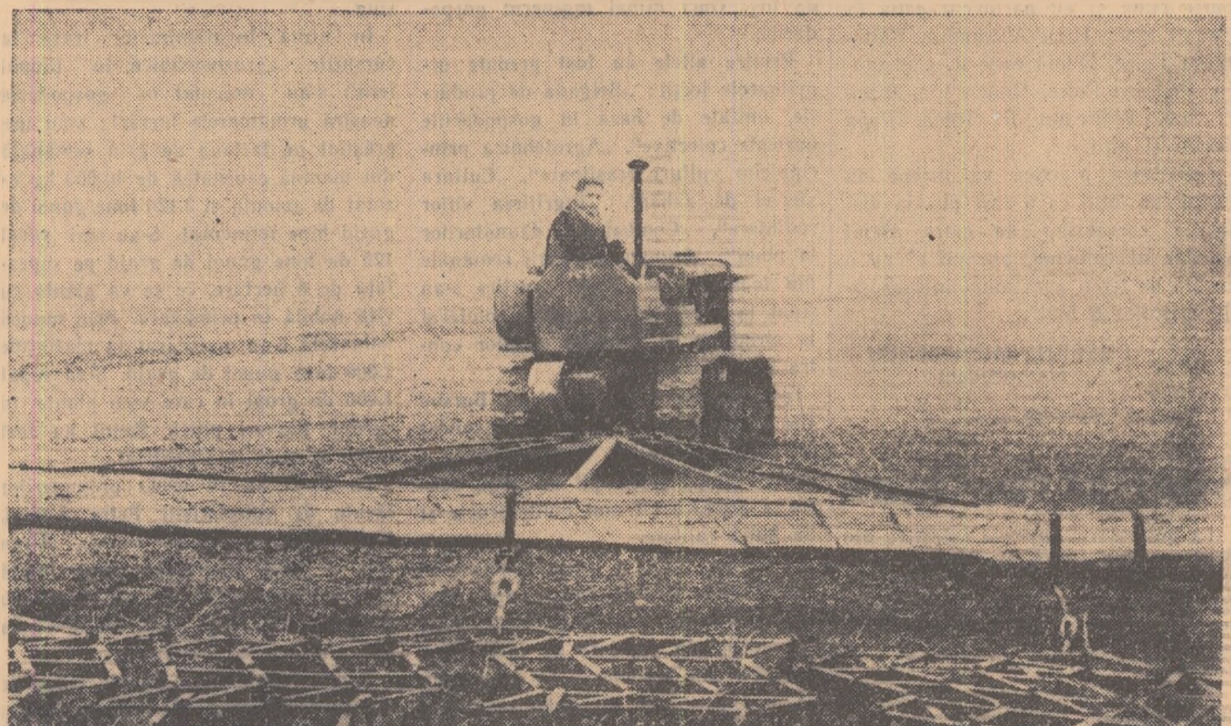
Ajutați de mecanizatorii de la S.M.T. Făcăeni, membrii gospodăriei agricole colective „Prietenia Romino-Coreeană" din comuna Făcăeni, raionul Fetești, au reușit să însămînțeze numai în 8 zile toate culturile din epoca I: 135 hectare cu orz de primăvară, 75 cu ovăz, 75 cu mazăre, 200 cu floarea-soarelui, 60 cu sfeclă de zahăr etc.

In afară de însămînțări colectiviștii din Făcăeni au grăpat peste 600 ha. cu semănături de toamnă.

Colectiviștii din Făcăeni au împrăștiat pe tarlaua cu griu cantitatea de 30.000 kg. azotat de amoniu și peste 2.000 tone gunoi de grajd bine putrezit, pentru a obține recolte sporite.

Printre colectiviștii fruntași se numără Vasile Alexandru, Manca Ion, Surdu Constantin, Lazăr Vasile și alții.

F. CONSTANTIN
corespondent

Profitînd de timpul prielnic, mecanizatorii de la G.A.S. Nazîru, regiunea Galați, au început muncile agricole de primăvară. In fotografie: tractoristul Petre Boroș din brigada a V-a, lucrînd la grăpatul trifoiului.

Foto: V. TEODORU

Prea puțină preocupare pentru aplicarea la timp a îngrășămintelor chimice

Una dintre cele mai importante sarcini ce stau în fața gospodăriilor agricole de stat în prezent, este și aceea de a aplica îngrășăminte atît culturilor care au ieșit slabe din iarnă, cît și pe terenurile ce urmează a fi însămînțate în primăvară.

La multe din cele 35 de gospodării de stat din regiunea Constanța, această problemă a fost și este privită cu toată atenția. La gospodăria de stat Jegălia, de exemplu, pînă acum cîteva zile, s-au dat îngrășăminte chimice pe mai bine de 1.400 de ha. Brigăzile de mecanizare completă din această unitate au executat împrăștiatul azotatului de amoniu pe tarlalele cu griu de toamnă, îndată ce vremea a fost prielnică. La fel și pe cele însămînțate cu culturi de primăvară din urgența I-a. Aplicarea îngrășămintelor s-a făcut paralel cu discuitul ogoarelor de toamnă, folosindu-se cupluri de mașini speciale pentru această lucrare. La fel au procedat și mecanizatorii de la gospodăriile de stat Cogealac, Fetești, Costache Burcă, Cobadin și altele.

Suprafețe importante au fost îngrășate cu azotat de amoniu și la gospodăriile de stat Donca Simo (1.900 ha.), Stupina (peste 1.850 ha.) etc.

Trebuie arătat însă, că nu toate conducerile gospodăriilor de stat acordă aceiași atenție aplicării de îngrășăminte chimice pe ogoare.

La gospodăriile din Pecineaga, Topraisar, Sarinasuf, Dudești și altele, care au suprafețe destul de însemnate cu culturi de toamnă și de primăvară, pînă zilele trecute, s-au aplicat îngrășăminte chimice numai pe suprafețe mici (între 200-300 ha). La unități ca cele de mai sus, din cauza lipsei de control a tehnicienilor, îngrășămintele s-au aplicat pînă acum la voia întîmplării, nu s-au respectat cantitățile prevăzute la hectar și nici n-au fost date totdeauna pe tarlalele indicate de către ingineri. Intîrzierea aplicării îngrășămintelor este de neîngăduit. Gospodăriile de stat posedă suficiente mașini necesare împrăștierii îngrășămintelor chimice, iar trustul Gostat Constanța a repartizat unităților îngrășăminte în cantități suficiente cu mult mai mari ca anul trecut.

Este necesar, așadar, ca în zilele ce urmează, să se acorde toată grija folosirii îngrășămintelor chimice, astfel încît și prin această lucrare să se contribuie la obținerea unor producții sporite la hectar, în acest an.

I. ALEXANDRU

Pe tarlalele colectivei din Vidra

Avînd terenul ogorit din toamnă cu mașinile S.M.T.-ului, colectiviștii din Vidra, regiunea București, au început însămînțatul cerealelor din prima etapă. Ei au semănat 10 ha cu floarea-soarelui din soiul VNIIMK, 5 ha ovăz și 2,50 ha lucernă. De asemenea, ei au grăpat terenurile ce vor fi însămînțate cu sfeclă de zahăr, porumb și au cărat 80 vagoane de gunoi de grajd pe suprafața de 8 ha destinată pentru grădina de legume. Tot pentru legume și zarzavaturi au confecționat 40.000 araci, iar pe suprafața de 600 m² de răsadnițe calde se execută plivitul și repicatul răsadurilor de roșii, ardei, vinete, varză etc. Intr-o cameră special amenajată colectiviștii au pus la iarovizat cartofii pe care îi vor însămînța de timpuriu.

In afară de cele 8 ha de grădină colectiviștii vor iriga și 5 ha cu porumb. In acest scop ei au procurat două motopompe.

In aceste munci s-au evidențiat în mod deosebit colectiviștii Florea Zaharia, Stan Oglinzeanu, Vasile Ticu, Nicolae Stere și alții.

G. IEȘU

Buzău — un raion rămas în urmă cu muncile de primăvară

Vremea frumoasă care dăinuie de cîteva zile constituie fără îndoială „certificatul de naștere" al primăverii. Ințelegînd lucrul acesta, mulți dintre țăranii muncitori din satele raionului Buzău au ieșit la cîmp pentru a-și lucra ogorul. Membrii gospodăriei colective „Vasile Roaită" din comuna Gherăseni, bunăoară, folosind cu chibzuință atît atelajele proprii, cît și tractoarele trimise de S.M.T. Stîlpu, izbutiseră pînă zilele trecute să însămînțeze cu diferite plante din prima epocă o suprafață de peste 80 de hectare și să grăpeze peste 20 la sută din semănăturile de toamnă.

Paralel cu lucrările pentru menținerea umezelei în sol și cu semănatul, ei au fertilizat în ultima vreme și o suprafață de 20 de ha cu o cantitate de 300 tone gunoi de grajd. Bune rezultate în ce privește executarea muncilor de primăvară au dobîndit pînă acum și gospodăriile colective „Drum Nou" din Tăbărăști, „Grivița Roșie" din Vernești, precum și o serie de întovărășiri agricole.

Nu peste tot însă pe ogoarele raionului Buzău se lucrează din plin. Stadiul în care se găsește, în general, raionul în momentul de față în privința muncilor de primăvară este mult înapoiat. E destul să arătăm că din cele peste 7.500 de hectare care trebuie semănate în prima epocă, pînă la 20 martie se însămînțaseră numai 638 hectare, adică nici 10 la sută. Dacă ținem seama că viteza zilnică de lucru stabilită, în raport cu înzestrarea tehnică a raionului și cu numărul de atelaje existent, se cifrează la circa 1.500 de hectare, normal ar fi fost ca în raionul Buzău însămînțările din prima epocă să fi fost de mult terminate.

Slab se desfășoară în raion și celelalte lucrări de primăvară, și mai cu seamă executarea arăturilor, grăpatul ogoarelor de toamnă și al semănăturilor. Astfel, din cele 22.000 de hectare rămase nearate din toamnă, pînă zilele trecute au fost arate numai 1.138 de hectare, iar din 29.231 hectare de ogoare de toamnă au fost grăpate doar 845 hectare. In comune ca Mărăcineni, Sudiți, Săgeata etc., care au neogorite cîte 850—1.200 hectare, nu se araseră pînă la 20 martie decît 40—160 de hectare. Ori, este știut că agrotehnica recomandă ca toate terenurile nelucrate din toamnă, pentru a putea fi pregătite și însămînțate la vreme, să fie arate fie în timpul iernii — dacă vremea permite — fie în primele zile ale primăverii. De aceste recomandări se vede treaba că inginerii și tehnicienii agronomi din raionul Buzău au uitat.

Principala cauză care face ca raionul Buzău să fie rămas în urmă cu muncile de primăvară, o constituie faptul că tractoarele și atelajele nu sînt folosite cu întreaga lor capacitate de lucru. Un exemplu e destul de grăitor: țăranii muncitori din comuna Cochirleanca, comună care dispune de 250 de atelaje și 4 tractoare, în mai bine de 10 zile cît vremea a fost favorabilă muncilor în cîmp, au arat doar 38 de hectare și au însămînțat numai 14 ha. Un calcul sumar arată că folosind din plin aceste mijloace de muncă, numai într-o singură zi s-ar fi putut însămînța aproximativ 100 de hectare.

Timpul fiind destul de înaintat, este necesar ca organele agricole ale raionului Buzău să ia neîntîrziat cele mai eficace măsuri pentru grăbirea muncilor de primăvară. Prin folosirea cu pricepere a tuturor tractoarelor, mașinilor și atelajelor trebuie intensificat la maximum ritmul însămînțărilor — îndeosebi la floarea-soarelui și sfecla de zahăr, culturi din care mai sînt de însămînțat peste 5.500 de ha. — și cel al arăturilor de primăvară. De asemenea, pentru menținerea apei în pămînt și pentru formarea unui pat germinativ cît mai bun, întreaga suprafață arată din toamnă trebuie grăpată, discuită sau lucrată cu cultivatorul după caz.

V. POMPILIU

ÎN LIVADĂ

In obținerea unor recolte bogate de fructe, o mare importanță o are stropitul pomilor împotriva bolilor și dăunătorilor. De lucrul acesta sînt convinși pe deplin și colectiviștii din comuna Horia, regiunea Constanța. Priviți în fotografie, echipa condusă de Sava Constantin stropind pomii din livada gospodăriei.

Foto: AGERPRES

Există posibilități pentru sporirea producției de lînă fină și semifină

Ing. VASILE TEMIȘAN
șef de lucrări la Institutul Agronomic „N. Bălcescu"- București

In domeniul creșterii animalelor, hotărîrea plenarei C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958 trasează ca sarcini sporirea efectivului de oi cu lînă fină și semifină și ridicarea producției acestuia, în așa fel încît în anii 1961-1962 să se poată acoperi în cea mai mare parte necesarul de lînă din producția internă.

Dacă analizăm situația șeptelului ovin existent în țara noastră ajungem la concluzia că realizarea acestor sarcini este pe deplin posibilă. Garanții sînt atît prolificitatea mare caracteristică speciei ovine și mai ales a oilor cu lînă fină și semifină (care este în medie de 120—125 la sută), cît și precocitatea lor productivă. Se pune numai problema obținerii unui procent de prolificitate sporit și menținerii în viață a tuturor mieilor născuți printr-o hrănire și îngrijire corespunzătoare pînă la înțărcare.

Un alt aspect tot așa de important îl constituie sporirea cantității de lînă fină și semifină pe cap de animal. In această privință unele gospodării agricole de stat cum sînt Valea lui Mihai, regiunea Oradea, Carei — regiunea Baia Mare, Lăicăi — regiunea Pitești au obținut rezultate deosebit de bune: peste 3 kg la oile țigăi, 4—4,5 kg la oile spănci și 6—6,5 kg lînă la oile merinos.

Din păcate problema sporirii producției de lînă fină și semifină nu constituie peste tot o preocupare serioasă și permanentă. Sînt gospodării agricole de stat și colective unde producția medie de lînă pe cap de animal se situează sub 2,5 kg la oile țigăi și sub 3,5 kg la oile spănci. Cu toate că în gospodăriile agricole colective din regiunea Constanța 94 la sută din efectivul ovin este format din oi cu lînă fină și semifină, totuși aici nu s-a izbutit încă să se realizeze producții medii de lînă pe măsura însemnatelor posibilități existente.

Sporirea producției de lînă fină și semifină în țara noastră poate fi realizată în prezent pe două căi. Prima și cea imediată, este creșterea producției de lînă fină și semifină la efectivele de oi și rasele actuale pînă la nivelul capacității lor reale de producție. Cea de-a doua cale, de perspectivă, este îmbunătățirea calității ovinelor noastre, și formarea de noi rase și tipuri mai productive prin încrucișarea oilor locale slab productive cu rase cu lînă fină și semifină.

Mărirea producției de lînă fină și semifină pînă la nivelul capacității reale de producție a raselor de ovine din țara noastră, trebuie să constituie pentru conducerile unităților agricole socialiste o preocupare permanentă. In această direcție este necesar să se dea mai multă atenție hrănirii corespunzătoare a oilor în tot timpul anului, luîndu-se măsuri pentru îmbunătățirea pășunilor naturale, introducerea în unitățile agricole socialiste a culturilor furajere destinate atît pășunilor artificiale pentru oi cît și obținerii de fînuri și furaje însilozate. Nu mai puțină grijă trebuie acordată conservării în bune condițiuni a nutrețurilor. Gospodăria agricolă colectivă „Vasilescu Vasia" din raionul Negru Vodă, regiunea Constanța, care a folosit în hrana oilor vreji de leguminoase și fînuri de calitate a obținut în 1958 un spor de 300 gr lînă semifină pe cap de oaie față de anul precedent.

O altă măsură importantă este buna întreținere a oilor în scopul evitării deprecierii lînii prin căderea sau încărcarea ei cu diferite impurități. Pentru aceasta trebuie intensificată acțiunea de combatere a scabiei prin îmbăierea la timp a oilor și de stîrpire a căpușelor care duc la micșorarea cantitativă și calitativă a lînei.

Spre a se înlătura deficiențele întîlnite în unele unități agricole care pentru a-și acoperi restanțele la laptele de vacă au mers pe linia forțării și depășirii producției de lapte de oaie în dauna producției de lînă, socotesc că este bine ca oamenii de știință și cercetătorii ce lucrează în domeniul zootehnic să precizeze pentru fiecare rasă de oi în parte limitele în care nu există un dezechilibru între producția de lînă și cea de lapte.

★

Cea de-a doua cale — îmbunătățirea calitativă a ovinelor din țara noastră prin încrucișări cu rase mai perfecționate — trebuie să preocupe în primul rînd direcțiile de resort din Ministerul Agriculturii și Silviculturii și Institutele de cercetări științifice. Trebuie arătat că în această direcție mai avem încă destule lipsuri. De exemplu, materialul ovin importat n-a fost folosit întotdeauna după un plan concret și judicios întocmit. Ca urmare, o parte din berbecii de valoare au pierit sau au degenerat datorită condițiilor proaste de hrană și întreținere.

Dacă ne referim la îmbunătățirea oilor locale din sectorul individual și cooperatist prin folosirea încrucișărilor cu berbeci din rasele perfecționate, putem spune că aceasta n-a fost urmărită cu prea multă stăruință; tocmai de aceea și ritmul ameliorării ovinelor a fost mult prea lent, iar rezultatele necorespunzătoare. La aceasta a mai contribuit și întîrzierea apariției hărții de perspectivă a creșterii ovinelor și lipsa unui plan de acțiune bine precizat din partea direcțiilor de resort din Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

Pentru obținerea unor rezultate pozitive pe viitor în creșterea oilor cu lînă fină și semifină, este bine să se studieze de pe acum posibilitățile existente pentru a se trece și în țara noastră la formarea unor colective largi de cercetători și specialiști care lucrează direct în producție. Aceste colective vor elabora măsuri practice pentru îmbunătățirea ovinelor dintr-o regiune. La rîndul lor direcțiile zootehnice din Ministerul Agriculturii și Silviculturii sînt datoare să sprijine punerea în aplicare a măsurilor fixate de aceste colective. In această privință trebuie să învățăm din experiența R.P. Bulgaria unde există astfel de colective pe regiuni sau pe rase. Astăzi în această țară efectivul de ovine cu lînă fină și semifină a sporit rapid și au fost formate 2—3 tipuri noi cu lînă fină și semifină pe baza raselor locale de oi și a materialului importat.

In scopul folosirii pentru montă a celor mai valoroși berbeci, trebuie să capete în țara noastră o extindere mai mare aplicarea însămînțărilor artificiale. De asemenea, se simte nevoie să se hrănească, să se întrețină și să se folosească mai bine berbecii reproducători, proprietatea sfaturilor populare și a gospodăriilor agricole colective. In afară de aceste măsuri trebuie acordată peste tot atenția cuvenită muncii de selecție. Pe această linie se recomandă întrebuințarea celor mai valoroși berbeci și oprirea pentru reproducție a mieluțelor provenite din părinți cu producții mari la lînă.

Acestea sînt doar o parte din măsurile ce se impun în scopul măririi producției de lînă fină și semifină. Prin respectarea lor sarcinile prevăzute de plenara C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958 vor fi nu numai realizate dar și depășite.

INSEMNĂRI

15.000 DE RAȚE

Pe firul faptelor am pătruns ascultînd convorbirea telefonică pe care Radu Cornel, inginer zootehnist la secția agricolă a raionului Galați, o purta zilele trecute:

— Nu se poate. Trebuie să ne ajutați neapărat, spunea el. Este vorba de o inițiativă a unor gospodării colective. Faceți tot posibilul și dați-ne cel puțin 5.000 de bucăți pentru început, iar restul mai tîrziu.

După ce de la celălalt capăt al firului situat la peste 300 de km. de Galați, vocea inginerului șef al gospodăriei de stat „Alexandru Sahia" din Mînăstirea se auzi rostind un „Bine, vă dăm", inginerul Radu, liniștit, puse receptorul în furcă și mă informă despre ce inițiativă era vorba.

— Trei gospodării colective din raionul nostru, și anume „7 Noiembrie" și „11 Iunie" din Pechea și „Petöfi" din Șendreni au hotărît să coopereze pentru a crește în anul acesta 15.000 de rațe, în balta Mălina, situată în apropiere de Șendreni. Gospodăria colectivă „Petöfi" are un incubator electric cu o capacitate de 2.000 ouă. Ne lipsesc însă ouăle de rață. De aceea am luat legătura cu gospodăria de stat „Alexandru Sahia" din raionul Oltenița pentru a ne livra deocamdată vreo 5.000 de ouă pe care să le punem la incubat chiar zilele acestea.

Creșterea rațelor prin cooperarea gospodăriilor nu este singura inițiativă a raionului Galați, luată în sprijinul dezvoltării sectorului zootehnic. De asemenea s-a mai stabilit ca în anul acesta gospodăriile colective din raion să coopereze pentru întreținerea în bălți a unui număr de 400 de scroafe gestante. Pînă în prezent s-au înscris vre-o 15 gospodării cu un număr de peste 200 de scroafe. In bălți, atît rațele cît și porcii vor găsi un mediu prielnic de creștere, economisindu-se în felul acesta însemnate cantități de furaje concentrate. Cît privește adăposturile, acestea vor fi făcute din materiale locale.

Fără îndoială că inițiativa gospodăriilor colective din raionul Galați, (inițiativă care de altfel mai există și în alte raioane) este un lucru lăudabil. Ar fi bine ca și în celelalte raioane ale țării să fie extins acest procedeu care prin folosirea condițiilor locale aduce gospodăriilor colective însemnate venituri.

P. VOICULESCU

NOI OGOARE UNITE

În gospodăria colectivă

Gospodăriile colective din raionul R. Sărat, ca și din întreaga țară, au obținut anul trecut recolte mari la toate culturile, au dezvoltat creșterea animalelor — ramură aducătoare de mari venituri — au împărțit la ziua-muncă mari cantități de cereale și mari sume de bani. De aceea, mulți țărani muncitori, întovărășiți sau cu gospodărie individuală, au cerut să fie primiți în gospodăriile colective. Astfel, de la începutul anului și pînă la sfîrșitul lunii februarie au intrat în gospodăriile colective din raionul nostru 1.991 familii de țărani muncitori cu 5.936 ha de pămînt. Au luat ființă patru gospodării colective: în satele Mihălceni, Dăscălești, Codrești, Cristinești. Trei comune și numeroase sate au fost în întregime colectivizate.

☆

..Ion Neagu, țaran mijlocaș din comuna Bălăceanu, se înscrisese în întovărășirea agricolă, cu tot pămîntul; însămînțările de toamnă le făcuse în comun, cu toți întovărășiții. El își vedea de treburile lui la întovărășire. Vecinii neamurile, prietenii din gospodăria colectivă, îl îndrumau să se înscrie și el în gospodăre, știindu-l bun gospodar. Dar Ion Neagu se lăsa greu.

Dacă au văzut oamenii că n-o scot cu el la capăt, l-au lăsat în apele lui.

A trecut o zi, două, o săptămînă, și agitatorii — colectiviști destoinici, cu trecere în sat — au stat de vorbă cu mulți vecini și cunoscuți de-ai lui Ion Neagu, convingîndu-i să se înscrie în gospodăria colectivă.

Intr-una din zile, după ce agitatorii care plecaseră în muncă de lămurire prin sat trecuseră de casa lui Ion Neagu, s-au auzit strigați din urmă:

— Bine măi, fraților, da' pe la mine de ce nu veniți?

Era chiar Ion Neagu.

— Ba venim, dacă nu ți-i greu să stai de vorbă cu noi.

Ion Neagu și nevastă-sa n-au mai avut nevoie de lămurire, ca unii ce văzuseră între timp și se convinseseră, că drumul belșugului, al muncii rodnice, este gospodăria colectivă. De aceea, bucuroși, ei au dat chiar atunci cereri de intrare în gospodăria colectivă.

ȘT. IONESCU
activist al comitetului raional de partid R. Sărat

VOM LUA PARTE LA CONCURSURILE AGRICOLE

Cinci concursuri agricole. Unul al cultivatorilor de porumb, altul al celor de sfeclă de zahăr, al treilea al unității cu numărul cel mai mare de vaci la suta de hectare și alte două pentru titlul de „Cel mai bun tractorist" și „Cel mai bun mulgător". Toate inițiate de Ministerul Agriculturii și Silviculturii. Toate primite cu un deosebit entuziasm de tractoriști, mulgători, cultivatori de porumb și sfeclă de zahăr, de conducătorii de unități agricole.

Acest entuziasm și interes deosebit pentru cele cinci concursuri le-am cunoscut cu trei zile în urmă pe cînd mă aflam la gospodăria agricolă de stat Popești-Leordeni din apropierea Capitalei. Dau în rîndurile de mai jos cîteva vorbe ale lui Minel Rivac, șeful brigăzii a IV-a de tractoare de la gospodăria amintită: „De ce nu lucrez și eu pe tractor? Ah, ce l-aș mai freca, ce l-aș mai dichisi să facă arătură bună, de calitate, să înghită mai puțin ulei și motorină". „Lasă, „șefule", că de tot ce-ai spus vom avea noi grijă, cei șapte tractoriști din brigada ta", îi taie vorba un băiat din a patra care era nerăbdător să spună și el cîteva vorbe despre concurs: „Notează acolo, în carnetul dumitale, angajamentul meu, tractorist de pe un U.T.O.S.-26 din brigada a IV-a de calitate a tineretului. Și am notat:

ȘTEFAN ENACHE

„Mă înscriu primul la concursul pentru „Cel mai bun tractorist" și mă angajez să depășesc indicii prevăzuți în regulament pentru a mă număra printre cîștigători."

Lucrări de calitate, economii de carburanți, producție mai mare decît cea planificată, o mai bună cunoaștere și mînuire a mașinilor agricole, iată cîteva angajamente pe care și le-a mai luat cu multă seriozitate harnicul tractorist Ștefan Enache care se pregătește să intre în rîndurile candidaților de partid.

Dar nu numai Enache Ștefan și-a exprimat cu multă bucurie dorința de a participa la acest concurs. Adeziune și-au mai dat: Ion Gr. Ionescu și Florian Gherman, toți din a IV-a și încă mulți alții. Priveam la acești tineri îmbrăcați în salopete ori pufoaice mînjite cu ulei care ardeau de nerăbdare de a porni întrecerea acolo pe tractor, în mijlocul cîmpiilor întinse pentru a da patriei roade mai multe, mai bune.

Concurenți numeroși sînt și în rîndul mulgătorilor de vaci. Din cei peste 30 de mulgători am cunoscut numai doi. Unul e Ion Jitărașu, altul Dumitru Botezatu. Cînd i-am văzut la grajdurile de vaci Siementhal, îmbrăcați în halate albe ca laptele pe care-l mulg, i-am dat ușor cu cotul brigadierului care mă însoțea și l-am întrebat mirat, în șoaptă: „Sînt mulgători... ori farmaciști?". „Da, ei sînt mulgătorii noștri cei mai harnici", primii răspunsul de la interlocutorul meu. N-a fost nevoie să le spun mulgătorilor ce mă aducea la ei. Amîndoi citiseră ziarele și erau la curent cu regulamentul concursului. A trebuit doar să notez:

ION JITĂRAȘU

„Intru în concursul pentru „Cel mai bun mulgător" cu toate cele 13 vaci de lapte Siementhal pe care le îngrijesc și mă angajez să mulg în medie cîte 4.400 litri de lapte de la fiecare vacă. Voi obține de la ele cel puțin 12 viței."

Ion Jitărașu, primul mulgător care a hotărît să ia parte la concurs, a avut realizări remarcabile anul trecut, cînd, de la cele 13 vaci a muls 53.400 litri de lapte în loc de 48.295 cît era trecut în plan. Mulgătorul fruntaș Dumitru Botezatu, al doilea doritor să participe la concurs, precum și toți ceilalți mulgători de la gospodăria de stat Popești-Leordeni au obținut anul trecut rezultate bune dînd în medie pe cap de vacă furajată 4.140 de litri de lapte. Ei au, așadar, un cuvînt greu de spus în privința cîștigătorilor concursului.

Am stat apoi de vorbă cu tovarășii din conducerea gospodăriei. Dînșii s-au interesat în mod deosebit de întrecerile între unități. Tovarășul Florin Munteanu, directorul gospodăriei mi-a spus: „Toate cele cinci concursuri au stîrnit interes în cadrul gospodăriei noastre. Ele o să dea un nou imbold în muncă tuturor și am credința că mulți vor lua parte la aceste concursuri". In continuare am mai notat:

FLORIN MUNTEANU

„Gospodăria noastră participă la concurs cu toată suprafața de 500 de ha de teren ce o va cultiva cu porumb. „Adversar" puternic ne va fi gospodăria de stat Dragalina."

Cinci concursuri agricole. Cinci concursuri care au stîrnit un viu interes în rîndul lucrătorilor din agricultură. Ei știu că cei antrenați în concursuri vor obține noi succese în sporirea producției și dezvoltarea agriculturii noastre. Vor cîștiga concursurile mulgătorii, tractoriștii și cultivatorii de porumb de la gospodăria agricolă de stat Popești-Leordeni? Aceasta nu se poate ști. Nu se poate ști pentru că în gospodăriile agricole de stat din țară sînt mulți tractoriști, mulți mulgători, mulți cultivatori de porumb fruntași cu posibilități de a cîștiga. Un lucru însă se poate ști sigur. Fiecare unitate care va lua parte la concurs își va spori producția. Și prin aceasta va cîștiga atît ea cît și întreaga noastră agricultură.

GH. BACIU

Viitori maeştri agricoli

Un profesor entuziast, avînd la dispoziţie foarte modeste posibilităţi de documentare, a încropit cu vreo 15 ani în urmă monografia şcolii. Inceputurile ei, cum s-a dezvoltat..

Se găsesc în monografia anonimului dascăl, sumedenie de cifre. Comentariile celor mai multe din aceste cifre sînt străbătute de amărăciune, de parcă profesorul s-ar fi crezut personal vinovat de desele organizări şi reorganizări, profilări şi reprofilări ale şcolii, de taxele ridicate pe care cei îndreptăţiţi în primul rînd să-i urmeze cursurile — fiii ţăranilor muncitori — trebuiau să le plătească.

Datele amintitei monografii comparate cu altele, cele din anii noştri, sînt de un nepreţuit ajutor pentru a înţelege ce a fost în trecutele vremuri Centrul şcolar agricol din Alexandria şi ce este el acum.

În 1903, începutul. „Şcoala inferioară de agricultură şi comerţ" — purta denumirea. Ce-i drept, în legea şi regulamentele de funcţionare, nu stătea scris „vor urma şcoala doar fiii de chiaburi, urmaşii celor bogaţi". Însă după o lectură oricît de sumară a acestor documente, un lucru se desprinde limpede: trebuiau bani, mulţi bani, ca să obţi o diplomă cu semnătura înflorită a directorului preocupat mai mult de campaniile electorale ale liberalilor sau ţărăniştilor — după cum aceştia se perindau la putere.

In mai puţin de 30 de ani, şcoala a fost reorganizată de 8 ori. Elevi puţini, taxe mari şi pe de-asupra plătite fără prea mult folos.

Începînd din 1948, o dată cu reforma învăţămîntului, Centrului şcolar agricol din Alexandria i s-au încredinţat sarcini izvorîte din transformările noi ce aveau să se petreacă în satele noastre. Statul democrat-popular a luat în grija sa pe fiii ţăranilor muncitori, veniţi să afle din cuprinsul cărţilor, cum trebuie lucrat mai spornic, mai cu folos pămîntul. Grupul are 4 şcoli: de maiştri agricoli, de ucenici agricoli, de ucenici crescători de animale mari şi de mecanici agricoli. În total 372 de elevi urmează cursurile acestor şcoli. In plus, 34 de preşedinţi şi brigadieri din gospodării colective, urmează şi ei cursuri de pregătire teoretică, vreme de 6 luni. Au fost desfiinţate taxele şcolare. Pentru toată întreţinerea, pentru salopete, costume şcolare, rechizite, elevii nu plătesc nimic.

La direcţiunea grupului şcolar poposesc din cînd în cînd ţărani muncitori care vor să se intereseze, pentru fiii lor, de condiţiile înscrierii la şcoală.

— Cînd termină fiul dumitale cele 7 clase elementare? — a fost întrebat unul dintre ei.

— Peste doi ani, dar m-am gîndit să nu întîrzii. De la înfiinţare, pînă în 1948 — deci în 45 de ani, şcoala a fost absolvită de aproape 580 de elevi — mai puţin de 13 pe an. Între anii 1948-1958, 1.197 de băieţi şi fete au primit diplome de absolvire a şcolii. Aceasta înseamnă aproape 120 de elevi anual, de aproape 10 ori mai mulţi decît în timpurile cînd ţara noastră era considerată „eminamente agricolă".

L-am rugat pe tovarăşul Ion Popa, directorul şcolii, să dăm o raită pe la ferma didactică a grupului şcolar. A acceptat bucuros, dar n-am izbutit să vizităm decît o mică parte din terenurile, laboratoarele, adăposturile pentru animale, remizele de maşini. Unde să mergi mai întîi?

Îmi închipuiam ferma didactică, aşa, ca pe un teren de cîteva pogoane, 2-3 exemplare (cel mult) din fiecare rasă de animale, un laborator mai mult sau mai puţin dotat. Da' de unde! Grupul are aproape 200 de hectare teren pe care se cultivă grîu, porumb, orz, fasole, mazăre, lucernă, iarbă de Sudan, viţă de vie, zarzavaturi şi din acestea toate nu cîte un soi ci mai multe a căror avantaje şi dezavantaje sînt urmărite permanent în orele de practică.

Apoi numeroase animale şi păsări.

In grupuri, sub conducerea profesorilor sau singuri ca elevi de serviciu, tinerii, toţi fii de colectivişti şi întovărăşiţi, lucrează cu bucuria specifică tinereţii, în toate sectoarele fermei didactice. Agricultura cere o pregătire multilaterală şi de aceasta se ţine seama în primul rînd, în timpul procesului de instruire.

...Se apropie sfîrşitul anului de învăţătură. Încă 2 luni de cursuri şi elevii vor începe o intensă perioadă de muncă practică. „Puştii" — cei din anul I, fac stagiu în ferma didactică. Cîţiva din anul II vor rămîne şi ei împreună cu începătorii. Restul, ca şi toţi elevii care urmează anul III — ultimul, vor fi trimişi să muncească în gospodării de stat şi staţiuni de maşini şi tractoare.

Muncă importantă, de răspundere, nu numai pentru elevi ci şi pentru cei 21 de profesori care vor fi permanent împreună cu elevii ce le-au fost încredinţaţi ca să facă din ei oameni luminaţi, harnici şi pricepuţi aşa cum are nevoie o agricultură socialistă.

T. OPREA

Ce să citim:

- MARTIN M., DUMITRESCU I. — Vinificaţia practică. Ed. tehnică. 280 pag. — 7,65 lei.
  Calendarul Ţărănimii Muncitoare 1959. E.A.S.S. 272 pag. 10 lei.
- DONICI AL. Fabule (Biblioteca pentru toţi) E.S.P.L.A. 200 pag. — 2,55 lei.
- DEŞLIU D. — Lazăr de la Rusca, Minerii din Maramureş. E.S.P.L.A. 116 pag. — 3,90 lei.
- SALCUDEANU P. — Un gram de aur. E.S.P.L.A. („Albina") 72 pag. — 1,15 lei.
- BRODY SANDOR — Invăţătoarea — piesă. E.S.P.L.A. 136 pag. 1,95 lei.

La casa laborator

Casa-laborator îi ajută pe colectiviştii din Şelimbăr, raionul Sibiu, să-şi însuşească cunoştinţe de seamă în ceea ce priveşte folosirea metodelor înaintate agrozootehnice. In fotografie: preşedintele gospodăriei Thall Andrei, în casa-laborator cu şefa de echipă Ioana Turturea şi Melvig Ecaterina.

Foto: AGERPRES

Activitate doar în... RAPOARTE

Pe la începutul lui februarie, cînd Tölgji Ludovic s-a convins că au trecut definitiv sărbătorile de iarnă inclusiv Boboteaza şi sfinţii trei ierarhi Vasile, Grigore şi Ioan, a oftat din toate băierile inimii şi s-a aşezat vîrtos pe lucru. In primul rînd, şi-a spus el cu glas tare, trebuie să încep cu învăţămîntul agrozootehnic de masă, a cărui importanţă o cunoaştem cu toţii. N-a mai continuat această cuvîntare improvizată, deoarece nu avea nici un ascultător, aşa că a pornit să transmită secţiei agricole raionale Carei, situaţii despre nemaipomenita sa activitate ca lector la cercul agrozootehnic de pe lîngă gospodăria colectivă şi la cel de la căminul cultural din Tiream: lecţii despre importanţa şi folosirea gunoiului de grajd, despre îngrăşămintele chimice şi bacteriene, lecţii cu colectiviştii, lecţii cu întovărăşiţii în cadrul căminului cultural. Pe hîrtie tehnicianul agronom Tölgji Ludovic aşternea neobosit o activitate atît de frumoasă, încît în răstimpuri, scriind, începu aproape să creadă că a realizat-o aievea. Într-o asemenea clipă condeiul s-a oprit asupra unui cuvînt neterminat şi Tölgji se închipui în sala de festivităţi de la raion. Se făcea că şeful secţiei agricole îi strîngea o mînă călduros, alta se afla mai de mult în mîinile vînjoase ale vicepreşedintelui, care nu se îndura parcă să-i mai dea drumul. Cei care nu-i puteau strînge mîna — şi aceştia erau destui de mulţi — îl băteau admirativ pe umăr, îl ciupeau de obraz drăgăstos sau îi ciufuleau prieteneşte părul. Iată clipe de adevărat triumf...

De odată, cineva a deschis uşa biroului şi Tölgji Ludovic tresărind din moliciunea visării, acoperi repede cu palmele raportul în care ticluia că a mai ţinut 4 lecţii şi la căminul cultural din comună, la care au participat zeci de întovărăşiţi.

Cînd vizitatorul a plecat, Tölgji şi-a continuat raportul. Dar parcă nu mai avea acelaşi chef.

Peste vreo două-trei săptămîni cînd şi-a mai revenit în puteri după munca depusă la primele lecţii imaginare, Tölgji a mai trimis o situaţie la raion. Nu de altceva, dar să nu se creadă cumva că el nu-şi face datoria, că nu se ocupă de sarcini. E adevărat că nu trebuie să-şi facă prea multe griji, căci cei de la secţia agricolă raională nu se prea obosesc ei să cerceteze munca din teren. Situaţii să le dai cît mai frumoase, cît mai lăudăroase. Asta e slăbiciunea lor şi Tölgji o cunoaşte prea bine. Şi totuşi... mai ştii, te pomeneşti că tocmai acum e în stare să vină cineva să-l controleze, să strice tot ce construise cu atîta efort, să afle toată lumea că el, Tölgji Ludovic n-a deschis nici un cerc, n-a ţinut nici o lecţie, n-a avut în faţa lui nici măcar unul din zecile de cursanţi pe care i-a trecut pe hîrtie ca fiind prezenţi.

Nu, asta nu trebuie să se întîmple. Pentru nimic în lume. Tölgji e un om... subţire, nu poate suporta critica. Aceasta nu se împacă cu „personalitatea" lui. Şi apoi el e o fire romantică, visătoare, un băiat foarte simţitor căruia nu-i place să fie tras la răspundere. Orice dar asta nu. A mai vrut să-l critice odată comitetul executiv comunal, dar el a plecat din şedinţă şi nu s-a mai prezentat la serviciu zile în şir. Căci el are ambiţie şi-i sare ţandăra foarte repede. Să ştie toată lumea că cu Tölgji nu-i de joacă. El cînd vrea scrie pe hîrtie şi trimite raport la raion că în comună s-a terminat repararea uneltelor şi maşinilor agricole, chiar dacă aceasta nu s-a terminat. Spune neadevăruri, se laudă singur, numai ca şefii să creadă că tehnicianul agronom Tölgji Ludovic e în frunte, că se străduieşte, că e neobosit.

Şi deocamdată poate unii gură-cască şi birocraţi îl cred. Cînd însă tovarăşii de la secţia agricolă a raionului Carei se vor hotărî să cunoască mai îndeaproape activitatea tehnicianului agronom din Tiream, nu din situaţiile lui ticluite, ci pe teren, la gospodăria colectivă, la întovărăşiri, în comună, vor avea poate prilejul să facă şi alte constatări, poate şi mai neîmbucurătoare. Cine ştie!

LUCIAN DRAJNA
(după o corespondenţă de la V. POP)

După zece ani

Ca urmare a lichidării complete a proprietăţii moşiereşti, în anul 1949, la începutul lui martie, a luat fiinţă gospodăria agricolă de stat Drăgăşani. Ca director al tinerei gospodării a fost numit I. Aslan. In cei zece ani, gospodăria a crescut şi s-a întărit considerabil. Sectorul viticol a crescut de la 238 de hectare de vie în 1949 la peste 620 în anul 1959. In această perioadă s-au plantat cu vie 210 ha, iar în vii s-au completat peste 546.000 de goluri. In ultimii 6 ani gospodăria a produs peste 41 de milioane de coarde port-altoi şi peste 4,6 milioane de viţe altoite. Realizări s-au obţinut şi în sectorul pomicol. Suprafaţa ocupată de livadă a crescut de 15 ori.

An de an gospodăria de stat Drăgăşani a obţinut în unele sectoare beneficii, iar în altele economii la pierderile planificate. In 1958 gospodăria a realizat beneficii în valoare de 650.000 de lei. La această sumă se mai adaugă peste 2 milioane de lei care reprezintă beneficiul la vinul aflat în crame.

In anii care au trecut de la înfiinţarea sa, gospodăria a pus la dispoziţia muncitorilor în scopul ridicării nivelului lor de trai, material şi cultural, 3.155 de m.p. de suprafaţă construită compusă din săli de mese, cantine, dormitoare, băi, spălătoare, club, grădiniţă pentru copii. Alţi 3.870 de m.p. însumează halele de altoit, serele de forţat şi depozitele de stratificat viţa, pivniţele, sălile de vinificaţie şi de turnare, cuptoarele de uscat prune, distileriile, atelierele mecanice. Peste 40 la sută din volumul construcţiilor s-a efectuat din fondurile proprii ale gospodăriei şi anume din fondul întreprinderii şi fondul de consolidare.

Insemnate fonduri băneşti s-au cheltuit şi cu lucrările de iluminat şi canalizare.

Intre nepot şi bunică

Ţăranii colectivişti din gospodăria „Szabo Arpad" din comuna Dorobanţi, raionul Arad, au organizat o grădiniţă pentru copiii lor.

— Bunico, ştii cam puţine poveşti! Se vede că tu n-ai fost la grădiniţă!

Desen de NIC. NICOLAESCU

Incepe o nouă etapă în învăţămîntul de masă

S-a încheiat activitatea teoretică

Zilele acestea, cercul agrotehnic din comuna Săcueni, regiunea Ploeşti, şi-a terminat cu succes activitatea sa teoretică. Au fost predate 15 lecţii la care au participat cu regularitate 25 de cursanţi întovărăşiţi fruntaşi.

In timpul lecţiilor participanţii au arătat un viu interes, luînd notiţe, iar la sfîrşitul lecţiilor, prin discuţii, au contribuit la dezvoltarea şi întărirea cunoştinţelor predate. Ca material didactic, la fiecare lecţie s-au folosit planşe, scheme, iar pentru documentare, diafilme ca: Agricultura în R.P.R., Sămînţa, Ocrotirea naturii, Dezinfecţia etc.

Cursanţii care au avut o frecvenţă foarte bună şi au participat activ la discuţii sînt: Urcu Alexandru, Dumitrescu Petre, Dumitrescu R. Constantin, Popescu Petre, Iliescu Ion, Rizea V. Ion, Bidireanu R. Toma, Popa Hortin şi alţii.

Activitatea practică va începe în curînd pe lotul ce a fost pus la dispoziţia cursanţilor de către sfatul popular al comunei, precum şi pe o bucată de teren aparţinînd întovărăşirii agricole „8 Mai".

EUSEBIU MIHAILESCU
corespondent

Studiul continuă

La gospodăria agricolă colectivă din Zebil, raionul Istria, au funcţionat în iarna aceasta 3 cursuri de pregătire teoretică. 30 de colectivişti au frecventat cercul viticol, 60 au fost prezenţi la cercul agrotehnic, iar 25 la cel zootehnic.

De curînd, toate aceste cercuri, în cadrul cărora colectiviştii au aflat foarte multe lucruri folositoare, şi-au încheiat activitatea teoretică.

Se cuvine să subliniem preocuparea deosebită de care au dat dovadă în timpul pregătirii teoretice, colectiviştii Matei Dumitru, Mihalcea Marin, Dragnea Gheorghe.

Tot ei au fost printre primii care au început căratul gunoiului de grajd pe terenurile gospodăriei şi mai ales pe lotul care a fost destinat de conducerea gospodăriei pentru desfăşurarea activităţii practice pe baza celor învăţate.

In acest an lotul demonstrativ al gospodăriei colective din Zebil va ocupa suprafaţa de 13 hectare. Aici, în condiţii agrotehnice deosebite, cursanţii vor putea urmări avantajele aplicării întregului complex de măsuri recomandate de agrotehnică pentru sporirea producţiei la hectar. Astfel, o parte din suprafaţa destinată cultivării porumbului a fost arată din toamnă. Partea cealaltă va fi arată acum, în primăvară. Fiind acelaşi tip de sol, iar lucrările de întreţinere fiind de asemenea aceleaşi, colectiviştii vor avea putinţa să constate cît de important este să execute arăturile toamna şi nu primăvara. Despre acest lucru s-a vorbit deseori în timpul cursurilor teoretice. Tot la porumb se va aplica polenizarea artificială suplimentară.

O bucată de teren din lotul demonstrativ, a fost destinată însămînţării sfeclei de zahăr. Aici colectiviştii vor urmări îndeaproape rezultatele aplicării diferenţiate a unor reguli agrotehnice — îngrăşăminte, praşile, densitatea plantelor etc. Pe o altă suprafaţă din lot va fi însămînţată floarea-soarelui căreia de asemenea i se vor aplica lucrări de întreţinere deosebite. Colectiviştii membri ai cercurilor, ca şi alţii care n-au fost cuprinşi la cursurile teoretice, şi-au arătat dorinţa să ia parte regulat la activitatea practică pe lotul demonstrativ.

M. IORDACHE

Roadele învăţămîntului agrotehnic

In cadrul gospodăriei agricole colective Progresul din comuna Făcăeni, raionul Feteşti, regiunea Constanţa, a funcţionat pe perioada de iarnă 1 decembrie 1958 şi pînă la 1 martie 1959, învăţămîntul agrozootehnic de masă împărţit în patru cercuri: agrotehnic, zootehnic, legumicol şi pomiviticol, cu un număr de 211 cursanţi înscrişi pe bază de cerere şi recrutaţi din toate ramurile de producţie ale gospodăriei. Cursurile agricol, legumicol şi pomi-viticol au fost predate de tov. Guci Mihai inginerul gospodăriei.

Printre altele au fost predate următoarele lecţii: „Brigada de producţie, unitate de bază în gospodăriile agricole colective", „Agrotehnica principalelor culturi prăşitoare", „Cultura sfeclei de zahăr", „Ingrijirea viilor roditoare", „Combaterea dăunătorilor la pomi", „Legume timpurii semănate din toamnă" etc. Lecţii practice s-au ţinut la curăţatul pomilor de omizi şi la stropirea de iarnă a pomilor contra dăunătorilor.

Tov. inginer Guci Mihai şi Bursuc Ilie responsabilul livezii, au explicat pe larg cursanţilor, cum trebuie curăţit, îngrijit şi stropit un pom, pentru a produce cît mai multe fructe şi de bună calitate.

S-a mai ţinut o lecţie practică la construirea răsadniţelor, unde tov. inginer şi tov. Petcu Aurel brigadierul legumicol, au explicat pe larg celor prezenţi cum trebuie să fie construită în mod practic o răsadniţă, pentru a produce răsaduri timpurii şi de bună calitate. Cursanţii Codirleanu Voicu, Grigorescu Gheorghe, Voicu Tănase, Dobre Ion şi alţii au lucrat la răsadniţă dimpreună cu ceilalţi cursanţi.

La cercul zootehnic s-a ţinut un număr de 12 lecţii predate de tov. Botez Gheorghe, inginer zootehnist al colectivei.

La întrebările de control puse înaintea fiecărei lecţii s-au evidenţiat următorii cursanţi: Stan Zamfir, Bratu Ion, Sime Gheorghe, Hoc Zamfir, Dumitru Vasile, Bădescu Vasile, Chivu Stan şi alţii, care pe lîngă faptul că şi-au însuşit lecţiile predate, au pus în practică cele învăţate. Astfel, tov. Bădescu Vasile aplicînd masajul ugerului la mulsul vacilor, a obţinut un spor de lapte muls de 16 la sută.

In urma învăţămintelor trase la cursurile agrozootehnice, în timpul iernii s-au executat în gospodăria noastră următoarele lucrări: s-au împrăştiat pe tarlaua de grîu semănată din toamnă cantitatea de 40.000 kg azotat de amoniu şi 2.120 tone gunoi de grajd bine fermentat. S-au mai cărat 120 de tone gunoi de grajd pe suprafaţa de 6 hectare, ce se va planta cu viţă nobilă în primăvară. Prin muncă voluntară s-au mai cărat în platforme 2.000 tone gunoi de grajd. S-au săpat 1.000 de gropi în care vom planta, în curînd, piersici pitici. Pomii au fost aduşi şi puşi la stratificat.

In acest an în urma propunerilor făcute de colectiviştii Petre Andrei, Lin Marin, Heog M. Staicu, Miron Ion şi alţii, suprafaţa însămînţată cu floarea-soarelui se va mări cu 40 ha faţă de anul 1958, iar la sfecla de zahăr cu 20 hectare.

Pentru colectiviştii noştri, cursurile agrozootehnice sînt de un mare folos. Ei înţeleg acum mai bine ce important este să aplice în practică cît mai multe din cuceririle ştiinţei agricole, mijloc sigur de sporire a producţiei.

FRINCU CONSTANTIN
corespondent

Pierderile de sînge (hemoragiile)

SFATUL MEDICULUI

Hemoragiile pot fi cauzate de răniri sau de rupturi accidentale ale arterelor sau venelor, ori datorită unor boli interne.

Pe cîmp, în timpul muncii, pe tractor sau batoză, se pot ivi astfel de accidente, care neoprite la timp, pot cauza moartea. Hemoragiile pot fi arteriale cînd sîngele ţîşneşte cu putere şi este roşu-deschis, venos cînd sîngele curge lin avînd culoare roşie-închisă. Cînd se produce o hemoragie, sîngele sau curge afară şi atunci avem o hemoragie externă, sau rămîne în interiorul corpului şi atunci hemoragia este internă.

Semnele hemoragiei sînt: pierderea sîngelui la început; mai tîrziu apar: paliditatea feţei, ţiuituri în urechi, ameţeli, leşinuri, răcirea extremităţilor (mîini, picioare) slăbirea bătăilor inimii şi moartea cînd accidentatul nu este îngrijit la timp.

Cele mai periculoase sînt hemoragiile arteriale.

Ingrijirile pe care le dăm celui bolnav pot fi de două feluri: generale şi speciale. **Generale**: Se recomandă aşezarea culcată pe o masă, ladă, pat sau chiar pe jos a celui în cauză. Acesta trebuie descheiat la gît şi i se vor aplica comprese reci, gheaţă sau oţet, pe marginea de unde se crede că vine sîngele. Cînd hemoragiile sînt interne, bolnavul varsă sînge închis (ulcer stomac) sau scuipă din tuse sînge spumos aprins (T.B.C.) etc. In aceste cazuri dăm bolnavului băuturi reci (ceaiuri, siropuri), îl ajutăm să aspire oţet, eter. **Speciale**: Ridicarea cît mai sus a regiunii rănite pentru a împiedica curgerea sîngelui. În caz de hemoragie puternică facem o legătură strînsă de-asupra rănii cu o bucată de cauciuc, sfoară, curea, fire de tei, şiretul de la pantofi. Trebuie însă să notăm ora cînd am făcut-o căci o legătură peste 1 oră, duce la paralizarea şi mortificarea muşchiului în cauză.

Uneori este suficientă o simplă apăsare cu degetul într-un anumit loc, pentru a opri imediat hemoragia. Astfel: într-o hemoragie la cap, apăsaţi pe tîmplă; într-o hemoragie la faţă, apăsaţi pe marginea fălcii de jos, oprirea hemoragiei la umăr sau braţ se face prin apăsarea arterei în groapa de deasupra claviculei (oasele de sus ale pieptului) cînd hemoragia este la palmă, apăsăm la încheietura pumnului, cînd curge sînge din nas, vom tampona cu vată sau cîrpă curată nara care sîngerează fără a sufla însă nasul; o hemoragie la picior, necesită apăsarea coapsei în regiunea stinghiei.

Aplicarea la timp şi întocmai a acestor prescripţiuni contribuie la salvarea celor în cauză.

Dr. GH. M. GHEORGHE

Angajamentul mecanizatorilor de la S. M. T. Castelu

„Vom economisi cîte doi litri de motorină la fiecare hantru"

— Analizînd realizările din anul trecut, mecanizatorii din brigada noastră se angajează să economisească în acest an cîte doi litri de motorină la fiecare hantru.

Cuvintele de mai sus au fost rostite la o consfătuire de producţie de comunistul Păun Ion, şeful brigăzii fruntaşe de la S.M.T. Castelu, regiunea Constanţa. Se discuta iniţiativa patriotică a celor 8 întreprinderi bucureştene cu privire la realizarea a cît mai multe economii în producţie. Angajamente asemănătoare şi-au luat şi restul brigăzilor printre care cele conduse de candidaţii de partid Gorun Gheorghe şi Muedin Ali.

La baza angajamentului luat de mecanizatorii acestei staţiuni a stat faptul că în anul trecut ei şi-au îndeplinit şi depăşit sarcinile de producţie, reducînd totodată preţul de cost al hantrului cu 10 lei. Ei sînt încredinţaţi că în acest an pot obţine rezultate şi mai bune în muncă, că-şi vor îndeplini cu cinste angajamentul luat. Această încredinţare le-o dă faptul că dispun de rezerve interne nefolosite încă, cît şi măsurile tehnico-organizatorice luate de conducerea staţiunii. „In acest scop — spunea directorul staţiunii, tov. ing. Gheorghe Bilă — cunoscînd din practica anilor trecuţi că aproape 7 la sută din cantitatea totală de motorină se pierdea datorită defectuoasei gospodăriri a carburanţilor în staţiune şi pe teren, noi am luat măsuri să reducem acest procentaj la zero. Pentru înlăturarea pierderilor s-au luat măsuri de verificare a întregii instalaţii de încărcare şi descărcare, s-au reparat toate remorcile-cisterne, utilîndu-le cu pompe Alweiller şi pîlnii prevăzute cu filtre. Trusele de alimentare au fost verificate şi completate cu cele necesare".

Pe lîngă măsurile de ordin gospodăresc, în exploatare se va folosi la maximum capacitatea de lucru a utilajului, prin formarea de agregate simple şi complexe. Din cronometrările făcute de personalul agronomic (în frunte cu agronomul şef tov. ing. Osman Besin), a rezultat că prin folosirea cuplurilor, consumul de motorină se reduce cu pînă la 40 la sută.

In scopul evitării deplasărilor în gol, datorită cărora în anul trecut s-au consumat peste 6.000 kg. motorină, vagoanele dormitor au fost acum amplasate la maximum 200 m. de punctul de lucru. Cisternele cu motorină vor fi deplasate la locul de producţie. Tot în acest scop, alimentarea semănătorilor cu seminţe se va face din mers. In timpul prînzului, sau în cazul întreruperilor datorită defecţiunilor tehnice, tractoarele vor fi oprite.

Pentru asigurarea succesului acţiunii de economisire a cîte 2 litri de motorină la fiecare hantru, mecanizatorii au fost îndrumaţi de inginerul mecanic şef Andrei Ivanov să acorde atenţia cuvenită executării la timp şi în bune condiţii a îngrijirilor tehnice şi reparaţiilor (evitarea oricăror scurgeri la sistemul de alimentare şi injecţie, cît şi funcţionarea corectă a motorului).

Se ştie că în vederea realizării de economii cît mai mari la carburanţi în general şi la motorină în special, un rol însemnat îl are ţinerea unei evidenţe exacte. Pentru aceasta pontatorii-alimentatori vor înregistra zilnic, în mod corect consumul pe fiecare tractor în parte. Carburanţii se vor elibera numai pe baza unui bon de decontare.

De asemenea staţiunea se va strădui să plătească la timp premiile cuvenite mecanizatorilor pentru realizarea economiilor de carburanţi.

Vrednicii mecanizatori de la S.M.T. Castelu au început lucrările de primăvară. Angajamentul lor a şi început a fi tradus în fapt: primele zeci de kg. de motorină au şi fost economisite. Angajamentul mecanizatorilor de aici merită a fi însuşit şi de personalul brigăzilor de tractoare din celelalte S.M.T.-uri.

I. LEŞEANU

Contractări şi achiziţii peste plan

In comuna Vurpăr atît organizaţia de partid cît şi comitetul executiv al sfatului popular comunal se ocupă permanent de importanta problemă a contractărilor şi achiziţiilor. Datorită acestui fapt planul la contractări a fost îndeplinit în procent de 161 la sută la grîu şi 111 la sută la cartofi. Cooperativa a contractat deja peste 550 de tone de cartofi. La achiziţii, planul a fost îndeplinit în procent de 875 la sută la carne de pasăre. Procentul de îndeplinire a planului la carne de pasăre, este, desigur, un succes al cooperativei. Acest procent arată însă că nici sarcinile asumate n-au fost pe măsura posibilităţilor cooperativei şi ale comunei.

Cantităţi însemnate de produse au contractat unităţile agricole cooperatiste din comună. Astfel, gospodăria colectivă a contractat 20.000 de kg de floarea-soarelui, iar întovărăşirea 5.000. În afară de aceasta, gospodăria a contractat şi 60.000 de kg de legume şi zarzavaturi.

MIRCEA MUSTEAŢA
corespondent

Mai mult decît anul trecut

Locuitorii comunei Tiream au contractat mai multe cereale, floarea-soarelui, sfeclă de zahăr şi produse animale decît anul trecut. La grîu, cantitatea contractată anul trecut a fost depăşită cu 3.000 de kg. la porumb cu 35.000 de kg, iar la floarea-soarelui cu peste 70.000 de kg. Deşi nu-i prea mare, întovărăşirea „Petöfi Sandor" din comună a contractat peste 20 de tone de porumb şi peste 20 de tone de floarea-soarelui. Intovărăşirile „Pacea" şi „Libertatea" au contractat de asemenea, cantităţi însemnate din aceste produse precum şi cultivarea a zeci de hectare de sfeclă de zahăr.

Rezultate bune, care depăşesc pe cele obţinute în aceeaşi perioadă a anului trecut, s-au obţinut şi la contractarea de produse animale. S-au contractat printre altele 43 de boi şi 70 de porci. Intovărăşiţii Kinczel Ioan, Emödi Iacob, Sradi Ştefan s-au angajat fiecare să predea cîte o pereche de boi la greutatea de 1.100 de kg.

P. VASILE
corespondent

Contractează vite mari

Prin munca neobosită a achizitorului de animale Nicu Budacu, în comuna Unţeşti s-au contractat de la începutul anului 287 de porci mari, 79 de bovine mari, 35 de mînzaţi, 38 de viţei. Unele din aceste animale au şi fost predate. Pentru cei doi boi predaţi de curînd în greutate de 1399 de kg, Mereuţă Grigore a primit 9.800 de lei. Consăteanul său Dumitru Vasluian care a predat tot doi boi contractaţi a primit de la O.R.A.C.A. 8.000 de lei. Cu banii luaţi pe animalele contractate atît Mereuţă cît şi Vasluian au cumpărat ţiglă pentru casă şi cîte un aparat de radio fiecare.

FANICA CERNAT
corespondent

Într-o singură zi

Toţi ţăranii muncitori din satul Mircea Vodă, comuna cu acelaşi nume, din raionul Filimon Sîrbu, sînt membri ai gospodăriei colective. Gospodăria a încheiat contracte cu organizaţiile comerciale de stat pentru a livra mari cantităţi de produse agricole. Membrii gospodăriei au încheiat şi ei contracte cu cooperativa pentru a vinde din produsele ce o să le revină la zile-muncă.

Colectiviştii au constituit trei asociaţii de contractare pentru a beneficia de sporurile de preţ care se acordă celor care vînd cantităţi mai mari de cereale şi floarea-soarelui. Cele trei asociaţii vor vinde prin cooperaţie 90.000 de kg de floarea-soarelui. Contractele pentru această cantitate au fost încheiate într-o singură zi. Acum munca de contractări continuă cu intensitate mai ales în satele Deduleşti şi Berlescu care aparţin tot de comuna Mircea Vodă. Şi membrii gospodăriilor colective din aceste sate încheie contracte în asociere.

GH. JALBA
corespondent

In primele două luni...

Sprijinită activ de organizaţia de partid şi de sfatul popular, cooperativa de consum a încheiat cu locuitorii satului Milăşel, raionul Sărmaş, contracte pentru 17.500 de kg de grîu, 19.400 de kg de porumb şi 8.000 de kg de floarea-soarelui. Incheierea de contracte continuă.

IOAN GOREA
corespondent

24 LITRI DE LAPTE ZILNIC

Ingrijirea corespunzătoare și buna furajare a animalelor contribuie la obținerea în fiecare zi a unor mari cantități de lapte. In fotografie: mulgătoarea Rațiu Valeria, de la gospodăria colectivă Mădăraș, regiunea Oradea, care obține de la vaca „Noranciuc" cîte 24 litri lapte zilnic.

Foto: AGERPRES

Roadele muncii în comun

Intovărășirea zootehnică „Miorița" din comuna Aluniș, raionul Teleajen, este o unitate agricolă cooperatistă relativ tînără. In curînd, se vor împlini doi ani de la data constituirii ei. In tot acest timp, întovărășirea a făcut pași însemnați, atît în direcția sporirii avutului obștesc cît și a creșterii numărului de membri. Bunăoară, în anul trecut, întovărășirea a obținut rezultate de seamă: aproape 2 kg de lînă semifină și 11 kg de brînză telemea pe cap de oaie. Față de țăranii muncitori cu gospodărie individuală, întovărășiții au realizat anul trecut de la fiecare oaie, cu aproape 7 kg brînză mai mult. Rezultatele pozitive au atras după cum era și firesc înscrierea de noi membri. De pildă numai anul trecut s-au înscris în întovărășire 100 de noi membri care au adus cu ei o suprafață de 45 de ha teren și 57 de oi. De asemenea, fondul de bază al întovărășirii a crescut anul trecut cu 33.806 lei.

Intovărășirea zootehnică „Miorița" numără în prezent peste 300 de familii, peste 110 de ha fînețe și pășuni și mai mult de 300 de oi. In plus ea mai posedă 110 oi fond de bază. Cît privește fondul de bază la începutul anului acesta, el atingea suma de 58.510 lei.

Pentru a obține rezultate și mai mari în acest an, membrii întovărășirii zootehnice „Miorița" și-au propus ca pe lîngă sporirea producției de lînă și brînză de oi să mărească și fondul de bază. In acest scop s-a hotărît ca în primăvara aceasta, fiecare întovărășit să doneze pentru fondul de bază cîte o mieluță de prăsilă.

VASILE C. ENESCU
corespondent

LA GOSPODĂRIA COLECTIVĂ IZVIN

Legume și zarzavaturi pe 120 ha

Faima de buni legumicultori a izvinenilor a trecut de mult hotarele comunei. Uniți în marea familie a colectiviștilor, ei au cultivat anul trecut legume și zarzavaturi pe o suprafață de 24 ha. Cu toate că n-au irigat nici o cultură, au obținut producții mulțumitoare pentru un an secetos cum a fost 1958. La roșii, bunăoară, au recoltat peste 17000 kg. la ha., iar la varză peste 12.000 kg. la ha. Din vînzarea produselor legumicole obținute, gospodăria a încasat 369.073 lei, ceea ce înseamnă un venit bănesc frumos la hectar.

De aceea, colectiviștii din Izvin și-au propus în acest an să extindă cultura legumelor și a zarzavaturilor la 120 ha., din care 31,5 ha. irigate. Sporirea suprafeței de grădină nu i-a împiedicat pe iscusiții legumicultori să prevadă în planul de producție pe acest an recolte mari la ha. La varză — cultura ce le-a dus faima prin toate împrejurimile — și-au propus să scoată cîte 20.000 kg. la ha. (cu varză vor cultiva 100 de ha.). La roșii cîte 18.000 kg. la ha., iar la ardei gras 15.000 kg. la ha.

Pentru realizarea și chiar depășirea acestor producții ei au luat măsurile necesare. Astfel, terenul a fost arat din toamnă, fertilizat cu gunoi de grajd. De asemenea în răsadnițe s-au însămînțat peste 700 m.p. cu varză timpurie, roșii timpurii, ardei, conopidă și alte culturi. Grădinarii, în frunte cu brigadierul Iosif Horvath, dau deosebită atenție răsadurilor, care cresc și care în curînd vor fi repicate în alte răsadnițe. Prin repicat, răsadurile se vor dezvolta mult pînă la plantarea la locul definitiv, ceea ce va duce la obținerea de produse mai timpurii.

Din vînzarea produselor legumicole colectiviștii din Izvin, raionul Timișoara, și-au propus să obțină un venit bănesc de peste 1.500.000 lei, ceea ce înseamnă o creștere de peste 4 ori față de 1958.

Prin măsurile luate și prin munca de întreținere a culturilor, membrii gospodăriei colective din Izvin vor putea îndeplini și depăși cu siguranță ceea ce și-au propus pentru acest an.

C. VASIA

Pentru îmbunătățirea sistemului de îngrijire și reparare a parcului de mașini și tractoare

Ateliere raionale G.A.S.

ANCHETA noastră

In „Agricultura Nouă" nr. 492 din 13 ianuarie 1959, ing. Mihai Calotiță din Trustul regional Gostat București, a arătat printre altele, că este necesară înființarea de ateliere raionale, care să deservească parcul de mașini și tractoare din gospodăriile agricole de stat.

Intr-adevăr, mai ales acum, în urma dezarondării gospodăriilor mari, multe din gospodării nefiind înzestrate cu ateliere mecanice, nu pot asigura procesul tehnologic de reparare în bune condiții a parcului de mașini și tractoare existente.

Chiar înainte de a se trece la dezarondare, din totalul gospodăriilor de stat, 42 aveau ateliere de diferite tipuri, altele aveau ateliere improvizate, iar 94 gospodării nu aveau nici un fel de atelier mecanic.

Noile gospodării formate, care au suprafețe mai mici, au nevoie de un număr redus de tractoare și mașini (15—20 tractoare). Pentru repararea a 15—20 tractoare nu este rațional a se organiza ateliere mari, dotate cu toate utilajele și personalul necesar procesului tehnologic de reparații, deoarece ar duce la risipirea forței de muncă, a timpului de lucru și la nefolosirea integrală a orelor-mașină în tot timpul anului. La aceste gospodării, este necesar a se asigura îndeosebi condiții de păstrare (remize și ateliere cu scule și utilaje necesare îngrijirii parcului).

In ceea ce privește reparațiile mari (capitale și generale) numai „atelierele raionale" bine utilate și încadrate cu personal de calificare ridicată, sînt capabile să execute reparații de calitate, la timp și la un preț de cost redus. Dat fiind faptul că volumul lucrărilor la atelierele raionale ar fi creat prin repararea utilajelor dintr-un grup de gospodării (care ar însuma 100—150 tractoare, eșalonate pe tot timpul anului) cu ajutorul motoarelor și agregatelor de schimb, s-ar putea asigura o bună organizare a folosirii parcului, a forței de muncă și a timpului.

Dacă luăm raioanele Lehliu, Videle și Roșiori din regiunea București, de pildă, vom avea următorul tablou al parcului de tractoare și al atelierelor de reparații: în raionul Lehliu avem 4 gospodării: Dilga cu 30 tractoare, I. L. Caragiale cu 42 tractoare, I. C. Frimu cu 40 tractoare și Frumușica cu 24 tractoare. In total 136 de tractoare. Din aceste gospodării, Dilga are cel mai bun atelier. In raionul Videle sînt 8 gospodării: Bucșani cu 14 tractoare, Blejești cu 29, Mîrșa cu 27, Frăsinet cu 48, Ciuperceni plus Prejba cu 33 și Deparați cu 20 tractoare; în total 171 tractoare. In acest raion, ateliere bune și mari au gospodăriile Bucșani și Mîrșa. Parcul gospodăriilor de stat din raionul Roșiori însumează 109 tractoare. In acest raion există un atelier mecanic corespunzător la gospodăria de stat Dobrotești. Deci, în fiecare din aceste raioane există cîte o gospodărie cu atelier mecanic bun, sau cu posibilități de întărire, astfel ca să poată asigura repararea utilajului și celorlalte unități într-un timp scurt și de bună calitate.

Organizarea atelierelor raionale ar duce la eliminarea preocupării mecanizatorilor din gospodăriile de stat, în ce privește procurarea pieselor de schimb, și a pierderii timpului cu repararea a 15—20 tractoare de 4—5 tipuri, în condițiile lipsei de utilaj. Ei ar avea posibilitatea să se ocupe intens de buna exploatare și îngrijire a parcului de mașini și tractoare, de extinderea mecanizării în toate sectoarele, s-ar putea ocupa mai mult de noi amenajări de terenuri, irigații etc.

Cred că ar fi bine ca atelierele raionale să se organizeze nu ca unități separate (independente), ci pe lîngă una din gospodăriile cu posibilități mai mari din raion. Prin aceasta s-ar obține mari economii la fondul de salarii și la cheltuielile administrative.

Ing. NICOLA MARIN
din Ministerul Agriculturii și Silviculturii

MONTA ȘI FĂTĂRILE — etape importante în obținerea de mari producții animale

La gospodăria agricolă de stat Mihai Viteazu din raionul Vidra — regiunea București — sectorul zootehnic cuprindea la începutul anului trecut numai 15 vaci, 200 oi și 600 de porci puși la îngrășat.

In cursul anului însă, ferma de vaci s-a mărit la 204 capete, au fost aduse 193 de scroafe fătătoare, iar numărul oilor de rasă țigaie a crescut la 900.

Pentru a se obține în 1959 producții bune în cadrul celor trei ferme de animale, conducerea gospodăriei a luat măsuri ca fătările oilor, scroafelor și vacilor să aibă loc cît mai de timpuriu. In acest scop, brigadierii au organizat monta oilor potrivit regulilor zootehnice, ținîndu-se în această privință o evidență precisă.

Cum anume s-a procedat? După încetarea mulsului oilor au fost repartizați berbecii necesari montelor. S-au asigurat și cantitățile de concentrate și furaje. O parte din oi au fost însămînțate artificial. Cu două săptămîni înainte de fătare, oilor mame li s-au dat rații mărite de concentrate și fîn de cea mai bună calitate, completate cu furaje grosiere. In perioada fătării oilor, a mai fost repartizat pentru a da ajutor lucrărilor necesare, încă un cioban, pe lîngă tov. Lițoi Constantin, care are o practică îndelungată.

Pînă acum cîteva zile, s-au obținut de la 472 oi fătătoare, 592 de miei, înregistrîndu-se după cum se constată multe fătări duble. Potrivit datei montelor, urmează ca în această săptămînă să fete și restul de 249 de oi, astfel încît pînă la sfîrșitul lunii martie fătările la oi vor fi terminate.

O bună evidență a montelor a ținut la maternitatea de scroafe și tov. Lepșa Monica, brigadieră. In toamna trecută, după ce purceii au fost înțărcați, scroafele au fost repartizate timp de două săptămîni la un grajd separat, în scopul refacerii și pregătirii lor pentru montă. In această perioadă, li s-au dat furaje de bună calitate (șroturi de floarea-soarelui, porumb, orz, făină de lucernă și morcovi care conțin albumine digestibile). Printr-o hrănire adecvată, căldurile au fost grăbite.

Indată ce ele au apărut, scroafele au fost montate la boxe, după care au fost trecute în grajdul celor montate. Ele au fost urmărite aici după 21 de zile prin încercarea cu vieri încercători, iar în cazurile cînd s-a constatat că n-au rămas gestante au fost montate din nou. Brigadiera i-a îndrumat pe îngrijitori ca după trecerea a 3 luni și 3 săptămîni scroafele să fie duse la boxele de fătare. In caz că fătările se produc noaptea, paznicii de la grajduri sînt obligați să asiste la nașteri, asigurînd scroafelor așternuturi bune și dîndu-i pe purceii mai mici la sfîrcurile pectorale ale scroafei care au lapte mai mult.

Procedîndu-se astfel, pînă zilele trecute s-au obținut 193 de purcei de la 23 de scroafe, adică o medie de 8,39 purcei de fiecare scroafă.

O atenție deosebită s-a acordat și evidenței montei vacilor de lapte de la care pînă acum s-au și obținut 94 de viței

— Rezultatele obținute pînă acum în ce privește fătările, mi-a spus tov. ing. Popescu Baldovin, responsabilul secției zootehnice a gospodăriei, ne dovedesc că grija pentru organizarea montelor conform științei zootehnice, ținerea unei evidențe clare și îngrijirea animalelor gestante, duc neapărat la succese de seamă. Faptul că fătările la oi și vaci se vor termina curînd, ne vor ajuta să avem perioadele de lactație maximă în plină vară, cînd pășunile sînt bogate, deci să realizăm producții sporite de la oi și vaci. Totodată prin montarea aproape în același timp a animalelor din aceeași specie avem produși de aceeași vîrstă, ceea ce ușurează lotizarea și hrănirea rațională. Purceii născuți în primele trei luni ale anului pot fi livrați pentru carne în iarnă, cînd este vîrf de consum pentru acest produs.

Tot de la tovarășii cu munci de răspundere în sectorul zootehnic al gospodăriei, am aflat însă că producția de miei și purcei ar fi fost și mai bună dacă încă din toamna trecută, odată cu trecerea secției Uzun la această unitate, s-ar fi asigurat animalelor o cazare corespunzătoare. Dar Trustul regional Gostat nu a dat atenție rezolvării acestei probleme. Așa se explică faptul că în lunile februarie și martie oile au trebuit să fete nu în încăperi special amenajate și dotate cu materialele necesare, ci în saivane deschise. De asemenea, nici pentru fătările scroafelor n-a fost amenajată o maternitate bună. Abia pentru 1959 s-a planificat construirea adăposturilor corespunzătoare.

Este necesar ca lucrările respective pentru aceste construcții să fie începute din vreme, astfel încît — animalelor să li se asigure condiții cît mai bune de cazare, adăpat și furajare — condiția de bază a creșterii productivității lor.

ION DRINCU

Mecanizatori și agitatori fruntași

După orele de muncă la însămînțări, mecanizatorii de la S.M.T.-Eliza Stoenești, raionul Urziceni, organizați în echipe, duc muncă de lămurire printre țăranii muncitori pentru a păși pe calea agriculturii socialiste. Cele 6 echipe au desfășurat o rodnică muncă de agitație în satul Ulești, comuna Eliza Stoenești. Astfel, în numai cîteva zile, 169 de țărani muncitori au făcut cerere de intrare în gospodăria colectivă (ce va lua ființă în curînd). In această acțiune s-au evidențiat S.M.T.-iștii Oană Ion, Constantin Ion, Miulescu Nicolae.

Ca urmare a muncii de agitație, în raza de activitate a S.M.T.-ului Eliza Stoenești din toamna trecută și pînă în prezent, au luat ființă 10 gospodării colective.

GH. GHEORGHIU
corespondent

Venituri mari la 100 de hectare

Gospodăria colectivă „11 Iunie" din comuna Hălchiu, regiunea Stalin, este bogată și vestită în țara Bîrsei. Țăranii muncitori cu gospodărie individuală care au vizitat-o, au rămas încîntați de succesele pe care le-a obținut an de an. In 1958, de pildă, cu toate că timpul a fost nefavorabil prin acele locuri, colectiviștii din Hălchiu au cules cîte 2.539 kg orz, 25.360 kg sfeclă de zahăr, 19.628 kg cartofi, 46.553 kg varză, 2.165 kg grîu și 30.957 kg morcovi la ha. și altele.

Realizări de seamă au obținut colectiviștii și în sectorul zootehnic, precum și de la atelierele de fierărie, lemnărie, rotărie etc. Dacă facem un calcul vom vedea că în anul 1958 veniturile gospodăriei la suta de hectare față de anul 1957 au fost cu mult mai mari. De pe fiecare o sută de hectare, colectiviștii au realizat în 1958 un venit de 400.043 lei, față de 301.206 lei cît au obținut în 1957.

Pentru a ne da mai lesne seama cît de mult s-a întărit sectorul zootehnic vom vedea că în 1958 calculat la o sută de hectare, gospodăria a realizat 24.736 litri lapte de vacă. Lapte vîndut statului — 18.445 litri, carne — 4.777 kg etc.

Fermele de vaci, oi și porci a adus în anul trecut un venit în sumă de 946.386 lei, iar grădina de legume și zarzavaturi a adus și ea un venit de 643.097 lei.

O dată cu aceste venituri fondul de bază al gospodăriei a ajuns în anul 1958 la valoarea de 5.021.562 lei și pentru fiecare sută de hectare la 528.525 lei.

Astfel de venituri se pot realiza numai în gospodăria colectivă atunci cînd pămîntul este lucrat după regulile științei agrotehnice și cînd colectiviștii se preocupă de dezvoltarea multilaterală a gospodăriei.

Astăzi numele fruntașilor din gospodăria colectivă Hălchiu ca: Colțea Nicolae, Voicu Ion, Lazăr Petre, brigadierii Popescu Dumitru, Chițu Nicolae și alții care au muncit cu mult drag în realizarea de venituri mari, nu sînt cunoscute numai de localnici, ci și de mulți colectiviști și țărani muncitori cu gospodărie individuală din comunele vecine.

I. G.

CARNE DE PORC MULTĂ ȘI IEFTINĂ

1.056.000 BENEFICIU de la îngrășătoria de PORCI

Gospodăria agricolă de stat Urleasca din regiunea Galați, situată în inima Bărăganului, este una din gospodăriile fruntașe în producția de cereale, carne, lapte și alte produse. Recoltele mari de cereale și îndeosebi de porumb obținute în ultimii ani au creeat mari posibilități pentru creșterea și îngrășarea porcilor. In 1958 gospodăria a realizat un beneficiu de 3.686.000 lei, din care 1.056.000 lei au provenit de la îngrășătoria de porci. In total au fost livrate statului anul trecut de la îngrășătoria de porci 310.000 kg. carne de porc greutate vie. Pe lîngă aceasta, gospodăria a mai livrat statului peste 100.000 kg. carne de bovine, ovine și de pasăre.

Deosebit de important este faptul că în 1958 la îngrășătoria de porci munca a fost mult mai bine organizată decît în alți ani urmărindu-se îndeaproape aplicarea rațiilor de furajare, pregătirea în bune condiții a nutrețurilor înainte de a fi date ca hrană etc. De asemenea, conducerea gospodăriei s-a preocupat de calificarea îngrijitorilor de porci, care au aplicat în mai mare măsură metodele avansate de hrănire și îngrijire menite să ducă la creșterea producției și reducerea prețului de cost. In felul acesta prețul de cost al unui kg. de carne de porc a fost anul trecut de numai 4,18 lei față de 5,68 lei planificat. Pentru obținerea unui kg. de carne de porc s-au consumat în medie 4,94 unități nutritive.

Pentru anul acesta sarcinile de plan prevăd o creștere serioasă a producției de carne de porc. Pînă la sfîrșitul anului vor fi îngrășați 8.100 de porci. In total gospodăria va livra statului 800.000 kg. carne de porc și 73.000 kg. carne de bovine, oaie și pasăre.

In prezent sînt peste 2.500 porci la îngrășat, iar numărul lor este în continuă creștere. Pentru a asigura obținerea numărului de grăsuni din producție proprie, numărul scroafelor de prăsilă va crește anul acesta cu mult. Sarcinile de plan prevăd ca în 1959 numărul scroafelor de prăsilă să ajungă la 1.220 capete, față de 360 capete cîte au fost pînă acum.

Pentru realizarea acestor sarcini de mare însemnătate conducerea gospodăriei se preocupă de asigurarea furajelor necesare și de organizarea unei alimentații raționale. In acest scop au fost luate măsuri pentru ca și în acest an să fie obținute recolte bogate la culturile destinate hranei animalelor.

In ceea ce privește hrănirea porcilor se folosesc automatele de hrănit obținîndu-se rezultate mulțumitoare. In afără de concentrate în hrana porcilor și îndeosebi în hrana scroafelor de prăsilă se folosesc și alte nutrețuri cum ar fi de pildă lucerna însilozată și fînul de lucernă, care completează rațiile cu cantități însemnate de calciu și vitamine. Acest lucru este posibil datorită faptului că anul trecut au fost însilozate 1530 tone de lucernă obținîndu-se astfel un nutreț valoros pentru hrana tuturor speciilor de animale. De asemenea în hrana porcilor și îndeosebi a scroafelor de prăsilă se administrează săruri minerale cum ar fi făina de oase, pămîntul galben etc. Datorită organizării unei bune alimentații și în acest an s-au obținut bune rezultate în ceea ce privește creșterea în greutate a porcilor puși la îngrășat. De pildă, sporul mediu zilnic de creștere în greutate pe întreaga îngrășătorie a fost pînă acum de 523 gr. față de 480 gr. cît este planificat.

Pentru sporirea productivității porcinelor în gospodărie sînt folosite numeroase metode zootehnice avansate. De pildă, se aplică metoda încrucișării industriale între rasele Mangalița și Marele alb, folosindu-se în acest scop vieri din rasa Mangalița și scroafe din rasa Marele alb. In scopul sporirii numărului de purcei se urmărește realizarea planului de montă și fătări, și o bună îngrijire a purceilor pentru înlăturarea pierderilor.

Muncitorii și tehnicienii gospodăriei de stat Urleasca sînt hotărîți să îndeplinească și să depășească sarcinile de plan pentru a putea livra statului cantități sporite de carne la un preț de cost cît mai scăzut.

CONSTANTIN BĂDESCU

Preluarea de către G. A. S.-uri a terenurilor administrate de sfaturile populare

Trebuie grăbită

Sarcina de creștere în acest an a suprafeței arabile a gospodăriilor de stat din fondurile funciare aflate în administrarea sfaturilor populare este de 100.000 de ha. Pînă acum cîteva zile însă, gospodăriile de stat nu preluaseră din suprafața de mai sus decît 21.251 de ha, adică 21,25 la sută din cifra planificată.

Adăugînd această suprafață la terenurile arabile existente în gospodăriile de stat la 1 ianuarie, rezultă că pentru completarea suprafeței pe care trebuie să o aibă în cultură aceste unități în cursul anului 1959, mai sînt necesare 60.458 de ha.

Este limpede că predarea terenurilor respective către gospodăriile de stat trebuie să se facă în cît mai scurt timp, deoarece ele sînt cuprinse în planurile de cultură ale gostaturilor, iar multe dintre ele sînt chiar nearate sau nedesțelenite. Ori, în unele regiuni s-au predat pînă acum gospodăriilor de stat suprafețe foarte mici, față de sarcina planificată.

Astfel, în regiunea Baia Mare abia s-au predat 6 la sută din terenurile respective, în regiunea Cluj 2 la sută, în Regiunea Autonomă Maghiară 1 la sută, în regiunea Bacău 4 la sută, în regiunea Pitești 7 la sută etc.

In regiunea București, au fost preluate circa 6.000 de ha, adică 30 la sută din plan. Unele gospodării însă, ca cea din Giurgiu, care trebuia să preia un mare număr de trupuri au refuzat să treacă la acțiune, pe motiv că terenurile ar fi... prea mici. De aceea, pînă în prezent, gospodăria n-a preluat decît 600 de ha, adică 40 la sută din plan.

Iată de ce socotim că este de datoria conducerilor gospodăriilor de stat să acorde toată atenția acestei probleme, astfel încît terenurile ce le revin să fie grabnic preluate, arate și însămînțate.

Mai trebuie subliniat că, în gospodăriile de stat aproximativ 30.500 de ha au rămas încă necomasate. Imprăștierea terenurilor constituie o mare greutate pentru executarea lucrărilor de arături și însămînțări.

De aceea, Ministerul Agriculturii și Silviculturii a trasat sarcina ca tehnicienii care au fost repartizați de la centrele de organizarea teritoriului la regiuni, să fie în prezent folosiți exclusiv la lucrările de comasări în gospodăriile de stat.

PORUMB IRIGAT

Intr-una din seri, colectiviștii din Hîrșova se strînseseră pentru a discuta unele probleme legate de dezvoltarea gospodăriei lor.

— Știți cu toții, tovarăși, a spus atunci Munteanu Dumitru, președintele gospodăriei, că noi putem extinde cultura cerealelor și mai ales a porumbului, de care depinde în mare parte dezvoltarea creșterii animalelor. Ne trebuie deci mult porumb.

— Ne trebuie, e drept, dar cum să obținem atîta porumb? întreabă un colectivist cu părul alb, care își mototolea căciula-i de oaie.

Tocmai de asta ne-am adunat aici, continuă președintele, să vedem cum am putea spori producția de porumb. Calea o știți cu toții: aplicarea pe scară largă a regulilor agrotehnice. Dar cum deseori vremea pe la noi e cam secetoasă am socotit că cea mai bună și mai sigură cale de a obține recolte bogate de porumb este cea a cultivării acestei plante pe terenuri irigate.

— Dar unde avem noi atîta teren pe care să-l putem iriga? întrebă curios cineva. In baltă, cum bine știți, avem doar grădina de legume și orezăria...

— Pămînt e destul, răspunse zîmbind președintele. Bunăoară, am putea iriga tarlaua de sub dealul Celea Mare.

— Mare minune mai e și asta! exclamă ca pentru sine o bătrînică. Păi, nici dacă ar veni toți dobrogenii cu găleți și butoaie, n-am izbuti să udăm cu apă din Dunăre măcar un pogon de dincolo de Celea.

Vorbele acestea dădură de gîndit celor prezenți. Nedumerirea se vedea bine pe fața colectivistului Mogoș Dumitrache și pe a celorlalți. Pe bună dreptate oamenii se întrebau cum anume ar putea fi trecută apa peste un deal de piatră cum e dealul Celea Mare.

Tînărul Dinu Mogoș, mecanizator la stațiunea de mașini și tractoare din localitate, își privi tatăl zîmbind și-i spuse încet:

— De ce te miri așa tată? Nu ști că la noi la stațiunea de mașini și tractoare avem și motopompe?

Intre timp oamenii fură încunoștințați cum că cu ajutorul a doua motopompe puternice puse la îndemîna gospodăriei de către stațiunea de mașini și tractoare, s-ar putea iriga o suprafață de peste 50 de hectare din terenul amintit.

Pentru aceasta era nevoie de construirea în cel mai scurt timp a unui sistem de irigație.

— De mîine să începem! strigară într-un glas cîțiva tineri, și entuziasmului lor se alăturară și alți colectiviști, printre care și meșterii dulgheri Marin Neacșu și Dumitru Nica.

In dimineața zilei următoare, mai mulți colectiviști cu tîrnăcoape, lopeți și alte unelte, cercetau cu băgare de seamă malul drept al Dunării. Pînă la urmă, se opriră în apropierea „Pietrei cu capac".

— Aici, după părerea mea, ar fi mai bine să instalăm prima motopompă, grăi un tînăr care după îmbrăcăminte părea a fi tehnician la stațiunea de mașini și tractoare. Colo, mai în sus, pe tăpșanul acela, se poate săpa rezervorul de acumulare și lîngă el, instalată cealaltă motopompă.

Se căzu de acord. Prima motopompă avea să scoată apa din Dunăre printr-o conductă și s-o împingă vreo 20 de metri într-un bazin de acumulare, care urma să fie săpat. Din bazin, o altă motopompă avea să trimită apa încă vreo 16 metri în sus spre creasta dealului, pînă în jgheabul de scîndură ce avea să fie construit. Pe jgheab, apa se va scurge vreo 15 metri, apoi va intra într-un canal principal de irigare. Din acest canal, alte canale secundare vor îndrepta apa spre a iriga ogoarele. Se cerea deci multă muncă. Trebuia să se lucreze numeroși suporți de lemn pentru conducte, jgheaburi, canale și bazinul de acumulare. A început munca. Autocamionul gospodăriei nu mai pridideа cu transportul materialului lemnos necesar construcției. Dulgherii, în jurul cărora se grupară mai mulți tineri jalonară linia pe care se vor construi suporții conductelor. Pe tăpșanul de la jumătatea pantei, tinerii Gheorghe Potonianus, Sabri Regej, Ion Stoica și alții, izbeau cu putere tîrnăcoapele în piatră pentru a săpa bazinul de acumulare. S.M.T.-iștii transportau cu rutierul țevile mari necesare conductelor și pregăteau terenul unde să instaleze motopompa. Timp de două săptămîni „Piatra cu capac" singuratecă pînă atunci, deveni punctul de adunare în fiecare dimineață al colectiviștilor.

Intr-o după amiază sosiră la „Piatra cu capac", pentru un schimb de experiență numeroși activiști de partid, de la sfaturile populare și președinți de gospodării colective din regiune. Tînărul Mogoș Dinu aștepta lîngă motopompe, semnul cînd va trebui să le pună în funcțiune. Porni îndemînatec motorul și un puternic șuvoi de apă începu să urce din Dunăre prin conductă spre bazinul de acumulare. De aici cealaltă motopompă pornită o urcă și mai sus pe coama dealului de unde șuvoiul apucă să se reverse apoi prin șanțuri peste ogoare. Unul dintre oaspeți se interesă de problema rentabilității instalației. Președintele gospodăriei lămuri:

— Zece zile de funcționare continuă a motopompelor, spuse el, ne costă circa 4 mii de lei. Pentru irigarea a 50 de hectare de teren cultivate cu porumb, luînd ca exemplu un an secetos, sînt în deajuns 3 etape a cîte 10 zile. In total, deci, noi vom plăti stațiunii de mașini și tractoare circa 12 mii lei. In această sumă intră și cheltuielile de instalație. Noi ne-am propus însă să obținem de pe fiecare hectar irigat nu 1.700 kg. kilograme porumb cît prevede planul pentru cultura obișnuită, ci o producție de 4.300 kilograme porumb la hectar. Această producție asigură rentabilitatea instalației.

G. SACADAT

LA STAȚIA DE INCUBARE

Pentru ca să obții pui mulți și viguroși trebuie ca procesul de incubație să se desfășoare în cele mai perfecte condiții. Priviți în fotografie pe zootehniștii Oros Ioan, Spiridon Elisabeta și operatoarea Didina Ștefan de la gospodăria de stat Roșia, regiunea București, urmărind procesul de incubare a ouălor

Foto: AGERPRES

Pentru recolte bogate

Muncitorii de la gospodăria agricolă de stat Dragalina din regiunea București au însămînțat toate culturile din epoca întîia — floarea soarelui, ovăz, mazăre, plante furajere, au grăpat întreaga suprafață însămînțată cu păioase, au administrat acestor culturi îngrășăminte chimice suplimentare. Acum ei se pregătesc pentru a însămînța în timpul optim culturile din epoca a doua.

Așa au procedat și anul trecut, iar recolta strînsă de pe cele peste 5500 de ha cultivate cu grîu și porumb ca și de pe cele 200 de ha cu floarea-soarelui a fost mai mare decît în gospodăriile de stat din apropiere și totodată mai ieftină. Astfel producția medie la grîu a fost de 2000 de kg la ha, la porumb de 2400 de kg, iar la floarea-soarelui de 1550 de kg la hectar. Gospodăria a livrat statului cu 182 de tone de grîu și 94 de tone de floarea-soarelui mai mult față de plan. Prețul de cost a fost mai mic decît cel planificat cu 16 lei la fiecare tonă de grîu și cu 230 lei la fiecare tonă de floarea-soarelui. Aceste rezultate demonstrează încă odată că alături de celelalte metode agrotehnice, însămînțatul de vreme aduce sporuri de recoltă și costuri mici de producție.

Tratativele — cea mai bună cale de asigurare a păcii

Conferința de presă pe care tovarășul Nikita Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a ținut-o cu ziariștii sovietici și străini la 19 martie constituie o contribuție de cea mai mare însemnătate la limpezirea atmosferei internaționale. Șeful guvernului sovietic a arătat încă odată cît se poate de clar că propunerile Uniunii Sovietice cu privire la încheierea Tratatului de pace cu Germania și la lichidarea regimului de ocupație în Berlinul occidental n-au alt scop decît acela de a înlătura rămășițele celui de al doilea război mondial, de a normaliza situația din Berlin și din întreaga Germanie, de a face astfel un prim pas în direcția lichidării „războiului rece". Declarațiile și răspunsurile date de N. S. Hrușciov spulberă încercările de denaturare și falsă interpretare a pozițiilor U.R.S.S. făcute de aceia cărora le e greu să renunțe la zăngănitul armelor.

A trecut destulă vreme de cînd Uniunea Sovietică a prezentat cunoscutele sale propuneri referitoare la problema germană. In acest timp, guvernul sovietic a explicat cu răbdare și perseverență poziția sa. Ideea încheierii unui Tratat de pace cu Germania și a normalizării situației din Berlin a căpătat în toate țările o recunoaștere largă și sprijin. Și aceasta pentru că propunerile sovietice pornesc de la realitățile concrete existente astăzi în lume, țin seama de schimbările ce au intervenit după cel de-al doilea război mondial în Germania și de necesitatea de a rezolva problema germană în spiritul păcii și al securității în Europa și în lume.

Este o realitate de netăgăduit faptul că pe teritoriul Germaniei există astăzi două state germane, Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană. Lipsa unui Tratat de pace cu Germania dă posibilitate cercurilor războinice să sprijine dezvoltarea militarismului german în partea de apus a Germaniei și să reînarmeze R.F. Germană, ceea ce constituie o gravă primejdie pentru cauza păcii. Propunerile făcute de Uniunea Sovietică urmăresc tocmai înlăturarea acestei primejdii și deschid poporului german calea spre pace și dezvoltare înfloritoare și totodată spre reunificarea țării.

Guvernul sovietic și-a prezentat propunerile referitoare la Tratatul de pace cu Germania și la Berlin fără să caute să obțină avantaje în detrimentul celeilalte părți sau să prejudicieze interesele cuiva. Fiindcă așa cum sublinia N. S. Hrușciov în cadrul conferinței de presă, nimeni nu are de pierdut de pe urma faptului că germanii vor căpăta un Tratat de pace, iar Berlinul occidental va scăpa de ocupanții care și-au prelungit peste măsură șederea acolo. Toate popoarele vor fi satisfăcute de faptul că o dată cu semnarea Tratatului de pace cu cele două state germane vor fi înlăturate rămășițele celui de-al doilea război mondial.

Făcînd propunerile sale, Uniunea Sovietică a susținut că este necesar să aibă loc tratative la cel mai înalt nivel, între factorii cei mai de răspundere ai statelor. Referindu-se la această problemă, N. S. Hrușciov a remarcat că în ultimii ani s-au acumulat numeroase dificultăți de tot felul în relațiile dintre state, încît dacă miniștrii Afacerilor Externe se vor întruni și vor încerca să înlăture toate acestea, și desigur vor trebui să facă acest lucru pentru a-și dovedi justețea pozițiilor adoptate, aceasta va costa mult timp. Ei pot intra într-un asemenea labirint încît pînă și lor le va fi greu apoi să iasă din acest labirint. De aceea, ar fi mai bine dacă de curățirea uriașelor mormane acumulate în relațiile internaționale s-ar ocupa șefii guvernelor. Ei trebuie să meargă în primul eșalon, să mai împrăștie mormanele, să curețe terenul, să adopte anumite hotărîri. După ce această muncă va fi efectuată, atunci se vor întruni miniștrii. Ei s-ar apuca de pregătirea problemelor examinate de șefii guvernelor, ca apoi șefii guvernelor să poată semna hotărîrile elaborate în comun. In felul acesta, atît unii cît și ceilalți oameni de stat ar face o muncă utilă.

Dar — a continuat șeful guvernului sovietic — dacă această propunere nu este sprijinită de partenerii noștri, sîntem de acord cu conferința miniștrilor, iar apoi să mergem la conferința șefilor de guverne.

Ideea organizării într-un viitor apropiat de tratative între guvernele interesate se bucură de aprobarea și sprijinul larg al popoarelor. Sub presiunea opiniei publice, crește curentul în favoarea tratativelor între state și printre personalitățile politice din țările occidentale. Și nu numai în Europa, ci și în S.U.A. se exprimă păreri mai lucide și mai realiste în legătură cu rezolvarea pe căi pașnice a problemei germane.

Subliniind ceea ce este pozitiv în luările de atitudine ale unor personalități politice, oameni de afaceri și comentatori din țările apusene, N. S. Hrușciov a arătat în același timp că nu pot fi trecute cu vederea declarațiile războinice ale unor generali și politicieni din apus care proclamă ideea unui „război atomic pentru Berlin". Asemenea ieșiri nu pot însă intimida țările socialiste. Ele nu înseamnă a reflecta realul raport de forțe pe arena internațională.

Primul ministru al Uniunii Sovietice a adresat o chemare Puterilor Apusene în vederea începerii unor tratative rodnice între Est și Vest.

„Chemăm guvernele tuturor țărilor participante la războiul cu Germania hitleristă să ia loc la masa tratativelor și să reglementeze problemele a căror rezolvare se impune de urgență, să încheie Tratatul de pace cu Germania — a spus N. S. Hrușciov. Am dori ca guvernele Occidentului, renunțînd la amenințările nesăbuite proferate de generalii și amiralii lor la adresa țării noastre, să ia loc împreună cu noi la masa tratativelor. Dacă au propuneri rezonabile, sîntem gata să le examinăm deopotrivă cu propunerile noastre".

Intreaga omenire iubitoare de pace aprobă cu satisfacție seriozitatea și realismul soluțiilor pe care Uniunea Sovietică le aduce pentru reglementarea celor mai dificile probleme internaționale și așteaptă ca puterile occidentale să pășească cu seriozitate pe terenul tratativelor.

Declarațiile și precizările făcute de tovarășul N. S. Hrușciov sînt apreciate de opinia publică mondială ca o nouă contribuție la cauza păcii și securității în Europa și în întreaga lume. Alături de toate popoarele iubitoare de pace, poporul nostru sprijină din toată inima poziția Uniunii Sovietice menită să ducă la însănătoșirea vieții internaționale, la consolidarea păcii.

NOTĂ

Cum arată „colaborarea" dintre S.U.A. și alte țări capitaliste

Un „împrumut" neacordat..

Zilele trecute s-a anunțat că Statele Unite au acordat Iranului un nou „împrumut" în valoare de 40 milioane dolari. Nici presa iraniană și nici cea americană n-au dezvăluit în amănunt condițiile în care s-a oferit acest împrumut. Un lucru este însă sigur: Iranul nu va primi suma respectivă. De ce? In primul rînd pentru că din ea se vor opri de la început 14 milioane dolari, reținuți pentru... plata dobînzilor împrumuturilor anterioare. De asemenea se vor mai opri alte două milioane ca primă rată a dobînzii la noul împrumut. Pînă acum Iranul n-a primit nici măcar cele 26 milioane dolari ce mai rămîn din împrumutul de 40 milioane dolari, deoarece suma n-a fost aprobată de către Senatul american.

Dacă însă Senatul american va prelungi aprobarea acestui împrumut, înseamnă că S.U.A. vor mai opri încă o rată de 16 milioane dolari.

Nu este greu de ghicit cît va primi la urmă Iranul din noul „împrumut". Mai greu de știut este cîte zeci și zeci de milioane dolari vor stoarce S.U.A. din Iran pentru acest „împrumut" pe care de fapt nu l-au acordat.

.. și urmările unor „ajutoare"

După cum ne informează ziarul turc „Ulus", din 1948 și pînă în prezent S.U.A. au acordat Turciei numeroase „ajutoare" militare și economice, precum și diverse împrumuturi. Ziarul nu dă cifra „ajutoarelor" dar arată că în acest timp economia Turciei nu numai că „nu a înregistrat nici un progres", dar în realitate se află într-o asemenea situație încît „ocupă al doilea loc în lume în ce privește scumpetea" (după Brazilia — altă țară beneficiară a „ajutoarelor" și împrumuturilor americane).

In ultimul timp, arată în continuare „Ulus", Turcia (altădată exportatoare de produse agricole) a primit din Statele Unite (pe credit bineînțeles) o cantitate considerabilă de surplusuri agricole. Dar o parte din brînza livrată era alterată iar carnea, care a fost congelată acum 7 ani, fusese retrasă de pe piața americană deoarece... se stricase.

Ziarul „Ulus" arată în încheiere că în urma acestor „ajutoare" americane, datoriile Turciei față de S.U.A. au luat proporții uriașe. „Pentru aceasta — scrie ziarul — va trebui în orice caz să plătim. Dar cine va termina de plătit? Poate nepoții nepoților noștri".

NEGRU

Dictatorul Republicii Dominicane, Trujillo, a cumpărat avioane canadiene „Vampir", de teama unei mișcări revoluționare.

Dacă îl slujesc „vampiri",
Mai e cazul să te miri
Că Trujillo dictatorul
E urît de-ntreg poporul?!

In legătură cu creșterea impetuoasă a mișcării de eliberare și în Africa neagră:

„De cînd și-aici e mare-împotrivirea
(Rostește John c-un aer cam funebru)
Nu știu ce am, că mi-am stricat privirea
...Și-n fața ochilor văd mereu negru!

Congresul cooperativelor agricole de producție din R. Cehoslovacă

La 19 martie au început la Praga lucrările celui de-al IV-lea Congres al cooperativelor agricole unice din Republica Cehoslovacă.

La lucrările congresului participă 1.500 delegați — președinți de cooperative agricole evidențiate, fruntași în agricultură și creșterea animalelor, agronomi și zootehnicieni. La Congres iau parte conducători ai partidului și guvernului, precum și oaspeți din Uniunea Sovietică, R.P. Bulgaria, R.P. Romînă, R.D. Germană, R.P. Polonă, R.P. Ungară și Franța. Delegația R.P. Romîne este condusă de tov. Frăsie Dumitru, director-adjunct în Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

Cu mult interes a fost urmărit raportul prezentat de ministrul Agriculturii al R. Cehoslovace, Lubomir Strougal, care a scos în evidență sarcinile importante trasate agriculturii și cooperatorilor de cel de-al XI-lea Congres al P.C. din R. Cehoslovacă. Vorbitorul a arătat care sînt perspectivele de dezvoltare ale agriculturii socialiste în R. Cehoslovacă.

★

In cursul zilei de sîmbătă la cel de-al IV-lea Congres al cooperativelor agricole de producție din Cehoslovacia care-și desfășoară lucrările la Praga au luat cuvîntul numeroși vorbitori. Ei au subliniat în cuvîntările lor hotărîrea colectiviștilor cehoslovaci de a traduce în viață sarcinile trasate oamenilor muncii din agricultură de cel de-al XI-lea Congres al P.C. din Cehoslovacia.

O delegație din partea Uniunii tineretului cehoslovac a urat succese congresului. In aceeași zi au rostit cuvîntări de salut conducătorii delegațiilor din diferite țări, invitați la congres. In cadrul ședinței de după-amiază a Congresului a luat cuvîntul conducătorul delegației R.P. Romîne, Frăsie Dumitru, director adjunct în Ministerul Agriculturii și Silviculturii. El a transmis, în numele oamenilor muncii din agricultura R.P. Romîne, un frățesc salut tuturor participanților la Congres.

(Din ziarul „SCINTEIA")

Situația dezastruoasă din agricultura Braziliei

In ultimul timp, ziarele și posturile de radio au transmis numeroase știri despre groaznica tragedie care s-a abătut asupra regiunilor din nord-estul Braziliei — foametea. Milioane de oameni mor literalmente de foame. Țăranii își părăsesc casele și pornesc spre orașe, în speranța că vor găsi de lucru și de mîncare. Dar și acolo îi așteaptă numai deziluziile. După cum relata ziarul „La Hora", în orașul Fortaleza (satul Ceara) într-o singură săptămînă au murit de foame aproape 400 de copii. De asemenea ziarele și agențiile de presă occidentale relatează că foametea face numeroase victime și în alte orașe.

In statele din nord-estul Braziliei foametea este un flagel permanent; dar din cînd în cînd umbra ei plutește și asupra altor regiuni. Chiar și în anii îmbelșugați, cea mai mare parte a populației acestei țări se alimentează insuficient. Care să fie cauza? Oare în Brazilia nu sînt condiții naturale favorabile, nu sînt pămînturi fertile sau populația este prea numeroasă?

Incercînd să abată atenția de la adevărata stare de lucruri, unele ziare arată că în nord-estul Braziliei ar fi o situație specifică. In ultimii ani, aici precipitațiile atmosferice sînt foarte rare. Intr-adevăr, de doi ani și jumătate în statele Ceara, Rio Grande do Norte, Paraiba, Pernambuco, Alagoas, Sergipe n-a mai căzut nici un strop de ploaie. Seceta a pîrjolit ogoarele, a nimicit vitele.

Dar nu întotdeauna a fost așa. După cum se știe, Brazilia este o țară întinsă — avînd o suprafață de 8.544.000 km. pătrați, adică cam cît un continent — care a dispus și dispune de foarte mari bogății și de uriașe întinderi de terenuri fertile. Un studiu al economiștilor a arătat că dacă în Brazilia s-ar folosi complet resursele potențiale, țara ar putea asigura de lucru și hrană la o populație de 800-900 milioane locuitori. Și în prezent Brazilia are doar 61 milioane locuitori.

Din acest studiu reiese că foametea nu este un rezultat al condițiilor naturale. Atunci cui se datorește?

Ea este un rezultat direct al faptului că în ultimii 50 de ani economia țării s-a dezvoltat în mod unilateral, așa cum i-au impus colonialiștii și marii latifundiari în goană după profituri cît mai grase. Aceasta se vede și mai clar în statele din nord-estul Braziliei. In aceste state, de ani și ani de zile s-a cultivat numai și numai trestie de zahăr. Pădurile au fost tăiate în mod barbar, iar terenul a fost secătuit printr-o exploatare prădalnică. Drept urmare, după o serie de ani de exploatare nemiloasă, această parte a Braziliei, altădată renumită prin creșterea vitelor, s-a transformat într-o regiune a foametei, mai ales că din cauza tăierii pădurilor, precipitațiile au devenit o raritate.

O altă cauză a situației dezastruoase din agricultura Braziliei este existența marilor latifundii moșierești. In timp ce 65 de mari latifundiari, posedînd fiecare cel puțin 100.000 ha, dispun de 12,7 milioane ha. pămînt, 10 milioane de muncitori agricoli și țărani nu au nici măcar o palmă de pămînt. Acești desmoșteniți ai vieții sînt siliți să lucreze din zori și pînă noaptea tîrziu pe pămînturile moșierilor sau să ia pămînt în arendă; de cele mai multe ori arenda se ridică la patru cincimi din recoltă, ceea ce în fapt înseamnă că celui care a trudit nu-i rămîne aproape nici atît cît să-și ducă viața de la o zi la alta. Moșierul spune: pămîntul, uneltele, animalele și semințele sînt ale mele; a țăranului este doar munca. Deci eu pun patru părți, el una. Atît ni se cuvine și din recoltă. Unealta principală de lucru a țăranilor este sapa de lemn, la fel ca și cu mii de ani în urmă. De aceea producția de grîu a Braziliei acoperă doar 30% din nevoile țării.

Dar cel mai înspăimîntător lucru este că în această țară, care suferă atît de cumplit de pe urma lipsei de alimente și unde atîtea milioane de țărani nu au nici un petec de pămînt, se cultivă abia 23 milioane ha., în timp ce 675 milioane ha., care ar putea fi cultivate, rămîn nefolosite. Acesta este tot un rezultat al monstruosului sistem capitalist. Pămîntul nu este dat țăranilor, deoarece dacă aceștia ar avea lotul lor, moșierul n-ar mai avea brațe de muncă pentru moșia sa. De aceea statul capitalist, care veghează la apărarea intereselor moșierilor, preferă să lase în paragină teritorii atît de întinse, preferă chiar să importe cereale (care de fapt sînt plătite tot de cei săraci), decît să dea pămînt țăranilor.

In ultimii ani s-a încercat să se ia o serie de măsuri timide pentru a smulge țara din cleștele foametei. Dar aceste intenții, oricît de bune ar fi, se izbesc de o piedică greu de învins: lipsa de fonduri. Brazilia nu are fonduri suficiente, deoarece ea nu poate dispune decît de o mică parte din bogățiile sale: 80% din economia țării este controlată de 15 trusturi internaționale, în mare parte nord-americane. Și în timp ce aceste trusturi storc anual saci de aur din Brazilia, poporul brazilian este condamnat la o existență mizeră, la înfometare.

Dar această situație dezastruoasă nu poate dăinui multă vreme. Alături de celelalte popoare latino-americane, poporul brazilian se trezește la viață.

SPORT

Din activitatea asociației sportive „Recolta" Stoicănești

Cu prilejul consfătuirii activiștilor sportivi din sectorul socialist al agriculturii din regiunea Pitești, care a avut loc recent, tov. Stan Croitoru, președintele asociației sportive Recolta-G.A.C. „6 Martie" din comuna Stoicănești, raionul Drăgănești-Olt, a prezentat un referat privitor la organizarea activității și asigurarea bazei materiale a acestei asociații. Acest material a cuprins o serie de date foarte interesante care au atras atenția participanților la consfătuire.

Referentul a arătat că după crearea asociației, care a avut loc în luna ianuarie 1958, consiliul de conducere și-a alcătuit un plan de muncă amănunțit, avînd ca prim obiectiv înscrierea de membri în U.C.F.S. și organizarea activității acestora. La început lucrurile n-au mers chiar așa de ușor. In primăvara anului 1958, asociația avea numai 358 membri, care duceau o activitate foarte redusă. Insă, aci a intervenit sprijinul comitetului de partid din comună, ca și ajutorul dat de consiliul raional U.C.F.S. S-au format mai întîi brigăzi compuse din membrii de partid, din utemiști și activiști sportivi, care au pornit o acțiune de înscriere de noi membri în U.C.F.S. și de încasarea cotizațiilor pentru a mări fondul necesar procurării de material și echipament sportiv. Apoi, avînd și sprijinul sfatului popular din comună, s-au amenajat, prin muncă voluntară, 2 terenuri de fotbal, 2 terenuri de volei, un teren de handbal, un teren de oină, o groapă pentru sărituri și pistă pentru alergări. La această acțiune au participat numeroși tineri din comună. De asemenea, s-au cumpărat diferite materiale și echipament sportiv. Avînd asigurat, în mare parte, baza materială sportivă, asociația a organizat apoi o serie de concursuri sportive la disciplinele atletism, volei, fotbal etc., unde au participat peste 3.000 de concurenți din comună. S-au organizat 6 concursuri de atletism la probele alergări, aruncări și sărituri, unde au participat aproape 500 de tineri, obținînd rezultate meritorii. De un deosebit succes s-au bucurat și întrecerile din cadrul Spartachiadei fetelor, la care au participat 180 tinere, dintre care 24 s-au calificat pentru faza raională, iar 4 fete la faza regională. Referentul a mai subliniat că, cu ocazia concursurilor din cadrul Spartachiadei de vară a Tineretului, faza pe asociație, s-au introdus noi discipline sportive, ca handbal, tir, ciclism, unde au fost atrași numeroși tineri din comună.

In urma acestor acțiuni, numărul membrilor a crescut considerabil. Astfel, în prezent asociația numără 1.058 de membri, față de 445 cît avea planificat în anul 1958. Trebuie să menționăm că asociația „Recolta" din Stoicănești cuprinde pe lîngă colectiviștii de la G.A.C. „6 Martie" și pe țăranii muncitori de la întovărășirile „Victoria Socialistă", „Drumul lui Lenin", „1 Mai", „23 August" și „Tudor Vladimirescu" din această comună. De asemenea, asociația se poate mîndri astăzi cu 9 secții sportive. Și iată: atletism (245 sportivi), volei (63), handbal (75), oină (39), fotbal (86), tir (67), șah (79), schi (34) și ciclism (18).

Echipa de fotbal s-a clasat pe primul loc în campionatul raional și a obținut rezultate frumoase în numeroase competiții festive. Echipele de volei, handbal, atletism, tir și schi au avut comportări frumoase în competițiile organizate de U.C.F.S. raionul Drăgănești-Olt. De asemenea, echipa de oină a participat la întrecerile între comune și a ajuns pînă la faza regională a campionatului republican.

★

Iată rezultate care fac cinste membrilor asociației sportive „Recolta" din Stoicănești. Sînt rezultatele unei activități intense, care a făcut ca asociația să se claseze pe primul loc la etapa raională a concursului bilanț „Cea mai bună asociație sportivă sătească" organizat de Consiliul General U.C.F.S.

M. LERESCU

CÎTEVA PROBLEME PRIVIND RENTABILITATEA CREȘTERII ANIMALELOR ÎN R. D. GERMANĂ

Corespondență specială pentru ziarul „AGRICULTURA NOUĂ", trimisă de dr. H. E. SCHMIDT, îndrumător științific al cooperativei agricole de producție din Ragow, raionul Beeskow

Pentru acoperirea nevoilor mereu crescînde ale populației cu produse agro-alimentare, în fața agriculturii noastre stă în momentul de față sarcina importantă de a găsi mijloacele cele mai potrivite pentru obținerea acestor produse la un preț de cost cît mai scăzut. Numai în felul acesta produsele agro-alimentare vor putea fi vîndute cumpărătorilor la un preț ieftin.

Premizele reducerii treptate și planificate a prețului de cost la produsele agro-alimentare au fost create în Republica Democrată Germană o dată cu înființarea cooperativelor agricole de producție, care dețin an de an o tot mai mare parte din suprafața arabilă a țării.

Realizarea unui preț de cost cît mai scăzut la nutrețurile necesare hrănirii animalelor se realizează pe de o parte prin reducerea cheltuielilor la producerea cartofilor furajeri, porumbului-siloz, fînurilor etc, iar pe de altă parte prin alcătuirea unor rații alimentare care să cuprindă în mod rațional substanțele nutritive de care organismul animal are nevoie.

Practica a dovedit că prețul de cost al nutrețurilor poate fi redus considerabil prin cultivarea porumbului de siloz. Folosirea nutrețului însilozat în hrana animalelor înlocuiește cu succes sfecla furajeră, folosită înainte vreme ca nutreț, și este totodată mai economică, deoarece nutrețul murat se obține la un preț de cost mult mai scăzut decît plantele furajere pe care le înlocuiește.

Cadrele de specialitate, puse la dispoziția cooperativelor agricole de producție de către stat, arată cooperatorilor ce anume plante trebuie să cultive pentru a obține un nutreț de bună calitate și la un preț de cost scăzut.

In ceea ce privește hrănirea animalelor se pot spune următoarele: In diferitele stadii de dezvoltare, fiecare specie are alte cerințe în ce privește raportul dintre conținutul în albumină digestibilă și celelalte elemente nutritive din hrană. Animalele tinere precum și vacile care dau o producție mare de lapte au nevoie în hrana de o cantitate mai mare de albumină decît animalele care nu mai sînt în creștere și au fost puse la îngrășat. Pentru a realiza conținutul necesar în albumină, rațiile se alcătuiesc prin combinarea de diferite nutrețuri. Astfel, pentru o vacă de lapte care dă o producție zilnică de 13-14 litri de lapte, se alcătuiește următoarea rație: 6 kg. fîn livadă, 25 kg. porumb siloz, 15 kg. sfeclă furajeră, 1 kg. de tăiței uscați de sfeclă, 1 kg. șroturi de rapiță și 1 kg. de paie de ovăz.

Această rație zilnică conține 1.015 grame de proteină digestibilă și 6.560 grame de amidon. Deci, conține tocmai necesarul pentru întreținerea vieții animalelor și pentru producerea cantității de 13—14 litri lapte.

In timpul verii, baza alimentației animalelor o formează pășunatul. Pășunea pusă la dispoziția animalelor se parcelează în 8 pînă la 10 parcele îngrădite. Parcelarea se face în funcție de productivitatea animalelor. De aceea, fiecare parcelă este pășunată la început, timp de 2—3 zile, numai de vacile cu producție ridicată de lapte, apoi de celelalte vaci și numai la sfîrșit este păscută de tineretul bovin în vîrstă de la 1—2 ani, știindu-se că acesta are mai puține cerințe în substanțe cu valori nutritive mari. Trebuie reținut faptul că 65 la sută din necesarul de albumină a animalelor trebuie să fie de origină animală. Aceasta se poate realiza în unitățile agricole cooperatiste prin folosirea laptelui smîntînit în alimentația animalelor. O scroafă cu 8 purcei, de pildă, are nevoie zilnic de 5—6 litri de lapte smîntînit, 4 kg. de concentrate și cartofi, sfeclă sau porumb-siloz, iar vara în plus, verdețuri.

O nouă metodă în creșterea vițeilor, prin care s-au realizat economii importante, este utilizarea în hrana acestora a laptelui nesmîntînit într-o cantitate mai redusă. Așa, bunăoară, vițelul pînă la înțarcare primea în total 4—500 litri de lapte nesmîntînit și 600 litri de lapte smîntînit, după noua metodă primește numai 200 litri de lapte nesmîntînit și o cantitate mult mai mare de lapte smîntînit.

Necesarul de substanțe nutritive se completează prin concentrate și fîn de bună calitate. Pierderea de vitamine datorită smîntînirii laptelui se compensează printr-un preparat special denumit Vitamin-Antibiotica-Präparat „Käplan".

Prin această metodă cheltuielile făcute cu vițeii pînă la trei luni se reduc în medie cu 40 la sută.

Pentru a reduce numărul de zile-om folosite în creșterea animalelor sînt necesare: organizarea minuțioasă a locului de muncă și introducerea micii mecanizări a lucrărilor (adăpători automate, evacuarea gunoiului cu vagonetele etc.). Construcțiile cele mai potrivite sînt grajdurile deschise. O astfel de construcție, cu o capacitate de adăpostire de 240 de vaci (4 grajduri deschise a cîte 60 de locuri) în a cărei construcție intră și o „casă" de muls prevăzută cu un stand dispus în forma sistemului osos al peștelui, poate fi întreținută numai de șapte muncitori. Totodată, pentru mulsul a 35 de vaci este nevoie de numai un singur mulgător. In formele obișnuite de muncă de pînă acum, un mulgător putea îngriji numai 15 pînă la 18 vaci.

La efectuarea construcției acestor grajduri deschise trebuie să se țină seamă și de celelalte instalații anexe, cum sînt: scurgerea, locul de alimentare cu furaje și apă, instalația electrică.

Intrucît aceste construcții — foarte practice și economice — favorizează reducerea cheltuielilor de producție și prin aceasta reducerea prețului de cost al produselor animale, pentru anii viitori s-a proiectat să fie construite pe scară largă (cca. 4.000 anual) grajduri de acest tip.

Lucrătorii Institutului de cercetări agronomice din cadrul Academiei germane au luat în discuție amplasarea cît mai judicioasă a tuturor construcțiilor ce fac parte dintr-o astfel de exploatare, pentru a se realiza în procesul de producție drumurile cele mai scurte cu putință. Prin aceasta se realizează o reducere considerabilă a timpului de lucru.

La cel de-al V-lea Congres al Partidului Socialist Unit din Germania, din anul 1958, s-a hotărît ridicarea într-o măsură și mai mare a tehnicii de îngrijire a porcilor, astfel încît în cel mai scurt timp un îngrijitor de porci să poată obține anual 150.000 kg. carne de porc. Pentru aceasta se impune hrănirea animalelor printr-un automat special. Acest automat se încarcă o dată sau de două ori pe săptămînă cu un anumit amestec destinat porcilor puși la îngrășat, amestec de șroturi de cereale și concentrate bogate în albumină. In plus, aceste grajduri de porci sînt dotate și cu adăpători automate.

La construcția grajdurilor de porci tip danez se utilizează la operația de scoatere a gunoiului de grajd o lopată specială. Lopata este trasă de-a lungul coridorului de evacuare a gunoiului de o vîrtelniță, ce permite evacuarea în bune condiții a gunoiului de grajd. Pentru scroafele de reproducție cît și pentru porcii puși la îngrășat s-au adaptat cu succes și diferite forme de cocine. Acestea sînt foarte ușor de construit și costă puțin. Interesant de menționat este și sistemul de adăpostire folosit de cooperativa agricolă de producție din Ragow, care constă din baloturi de paie așezate în formă de cerc. Baloturile sînt susținute de 12 stîlpi lungi de 1 m; adăpostul are o capacitate de 15 scroafe fătătoare sau nefătătoare. Acoperișul se execută din 12 grinzi așezate oblic, ce se reunesc concentric între spițele unei roți vechi de căruță. Acoperișul se face din paie. Acest gen de cocine asigură o bună adăpostire a porcilor atît vara cît și iarna. La aceste construcții trebuie să se țină seama ca scurgerea să se facă în jurul locului de hrănire.

Deoarece în R. D. Germană nu se folosește păscutul porcilor (și nici nu este rentabil a se face acest lucru la creșterea intensivă a porcilor puși la îngrășat) vara se utilizează grajdurile de bovine.

Pentru înlăturarea mortalității purceilor, s-au luat în ultima vreme o serie de măsuri practice. Recent maiștrii crescători de porci și-au luat angajamentul să obțină anual de fiecare scroafă un purcel în plus față de anul 1958. Ei vor crește deci în medie cîte 15 purcei de fiecare scroafă. Condiția principală pentru realizarea acestui obiectiv este: o îngrijire minuțioasă a scroafelor gestante, prezența îngrijitorului în timpul fătării, controlul permanent la creșterea în greutate a purceilor, hrănirea cea mai potrivită. In plus, porcii trebuie să fie adăpostiți într-un grajd uscat și ferit de curenți.

Posibilitățile de a reduce continuu prețul de cost al laptelui și cărnii sînt multiple. Dacă toate acestea vor fi folosite din plin, vor crește considerabil cantitățile de produse agro-alimentare obținute la un preț de cost scăzut.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1, București, telefon 17.60 10 Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".